

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ

และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ /๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : กรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมนัดรับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบนัดรับ

เรื่องแรก ก็คือ ท่านประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญกิจการสภามีหนังสือถึงประธาน

คณะกรรมการนี้ เรื่อง ขอแจ้งผลการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญ กิจการสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งได้มอบเอกสารให้แก่คณะกรรมการแล้วนัดรับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือ ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการนี้ แจ้งว่าได้รับสรุปรายงานผลการตรวจร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... และความเห็นทางวิชาการเรียบร้อยแล้ว จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต่อไปนัดรับ ก็ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนัดรับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมนัดรับ ขอให้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๖ วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถ้าอย่างนั้นที่เขียนไว้ว่าวันศุกร์นี้ไม่ใช่ วันเสาร์ที่ ๙ นัดรับ หน้าแรกนัดรับ หน้าแรกเป็นชื่อ หน้า ๒ นัดรับ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ หน้า ๖ ถ้าไม่มีท่านกรรมการเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึกการประชุมดังกล่าวนัดรับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับนี้ก็จะเรียกว่า ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เป็นชื่อทางการก็จะใช้นะนัดรับ ฉะนั้นเราจะใช้ชื่อนั้น ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ขอเชิญท่านอนุกรรมการได้โปรดพิจารณาร่างแล้วก็ขอเชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธาน ท่านกรรมการครับ คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาตรวจร่างรัฐธรรมนูญฉบับเสนอ สสร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบไปแล้ว ๒๒๖ มาตรา วันนี้ได้มีรายงานระหว่าง

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ขอขำนิด ขอเปลี่ยนชื่อ คือต้องเปลี่ยนเป็น ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็ใช่สิครับ เมื่อก่อนก็ว่าอย่างนั้น พิจารณาไปได้ ๒๒๖ มาตราแล้วครับ แล้วแต่วันนี้ท่านประธานได้ให้มาอีก ก็ครบทั้งหมดแล้ว แต่เรียนว่า เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะนำชื่อเรียกมาให้ แต่เรียนว่าอย่างนี้ว่า มันอาจจะไม่ตรงกับที่ได้พิจารณากันในคืนวันอาทิตย์บางมาตราครับ เนื่องจากว่าวันนั้นยังมีพูดกันว่า ถ้อยคำที่จะต้องไปปรับปรุงอะไรบางมาตราทั้ง ๆ ที่เป็นส่วนน้อยมากครับ เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะได้นำมาแจกแก่ท่านทั้งหลาย แต่ว่าคณะอนุกรรมการจะเสนอให้ท่านได้พิจารณาเท่าที่ได้พิจารณาไปแล้ว ๒๒๖ มาตรา มีทั้งหมด ๒ แผ่นด้วยกันครับ มี ๔ หน้าด้วยกัน กรุณาดูตรงนี้ไปก่อน ก่อนที่ของใหม่จะมาครับ เชิญเลยครับ จะให้ทางฝ่ายเลขานุการอ่านรายมาตราไปใช้ใหม่ครับ อย่างนั้นเชิญเลขานุการอนุกรรมการ เชิญคุณสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ท่านกรรมการทุกท่านครับ ทั้งอนุตรวจร่างรัฐธรรมนูญนะครับ อย่างมาตรา ๑ ก็มีข้อสังเกตไว้ครับว่า คำว่า จะแบ่งแยกมิได้นั้น ในตัวรัฐธรรมนูญที่พิมพ์ไว้ ควรจะวรรค

ประธาน : ในรัฐธรรมนูญอื่น ๆ เป็นอย่างไรครับ ฝ่ายเลขานุการตรวจหรือยัง วรรคใช้ใหม่ครับ ร่างที่เราพิมพ์มานี้ไม่วรรค และในฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญมีวรรคหรือเปล่า ก็ไม่ได้วรรคเหมือนกัน โอ.เค. ครับ เราก็ควรตั้งข้อสังเกตไปเช่นนั้นครับ มาตราอื่น ๆ เขาวรรคใช้ใหม่ที่เราอ้างไปก็ดีแล้วครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : แล้วก็ที่ยังไม่ได้พิมพ์ เพิ่งประชุมกันไปเมื่อสักครู่ อย่างมาตรา ๓ ท่านครับ ขออนุญาตครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้เราจะเก็บตกที่หลังครับ ไม่ได้อยู่ในรายงานแผ่นนี้ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๓ เขียนไว้ว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ มาตรา ๓ นี้ประกอบด้วยมาตรา ๒๖ มาตรา ๘๗ วรรคสอง มาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๕๐ (๒) และวรรคสามของ (๒) นะครับ เขียนไว้ว่า ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ เขียนตาม มาตรา ๓ แต่มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๒๗ (๒) ครับ มาตรา ๑๑๖ ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอาอย่างนี้นะครับ สรุปว่าข้อความแบบนี้ในมาตราอื่นใช้คำว่า ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ แต่มาตรา ๓ ใช้ว่า ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ตอนนี้นำตั้งข้อสังเกตว่า มันควรจะเหมือนกัน

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

วันพุธที่ ๑/๓

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อยากจะเป็นไปตามมาตรา ๓ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ มีอยู่เพียงสองมาตราที่ใช้คำว่า ของ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเอาสองมาตราที่ที่สุพจน์กำลังพูดว่า มาตรา ๑๒๖ ให้ปรับเป็น แห่ง

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๒๗ (๒)

ประธาน : มาตรา ๑๒๗ (๒) มีด้วยหรือ โอ.เค. แล้วที่ใช้ แห่ง มีมาตราอะไรบ้างครับ
ควรแจ่งไป

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๓

ประธาน : เราจะอ้างมาตรา ๓ ฉะนั้นเราเอามาตราอื่น

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๒๖ มาตรา ๘๗ วรรคสอง มาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๕๐ (๒)
และวรรคสามของ (๒) ครับ ของมาตรา ๑๕๐

ประธาน : มาตรา ๑๕๐ วรรคสองและวรรคสามใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ครับ เขียนไว้ว่า แห่ง ครับ

ประธาน : จบใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้นฝ่ายเลขาทันใหม่ครับ เราก็จะตั้งข้อสังเกตไปว่า บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ใช้อยู่ในวรรคสาม ในมาตรา ๓ นี้ได้ใช้ในมาตราต่าง ๆ ที่อ้างมา ในขณะที่อีกสองมาตรานั้นใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ สมควรแก้ไขสองมาตราหลังครับ ให้สอดคล้องกับ มาตรา ๓ และมาตราอื่น ๆ ครับ เชิญท่านต่อครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตราต่อไปอยู่ในเอกสาร มาตรา ๓๔ วรรคสองครับ ที่เขียนไว้ว่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ แต่มาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๖๓ วรรคสาม เขียนว่า เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ

ประธาน : ครับ เวลาพิมพ์คำว่า อาศัย ใส่มั่นอากาศด้วยนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : น่าจะเขียนเหมือนกัน

ประธาน : ที่ไหนที่เขาใช้คำต่างไปครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : คือมาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๓ (๑๑) แล้วก็มีมาตรา ๔๓ วรรคสองนี้เขียนไว้ว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ

ประธาน : ที่เราอ้าง เราไม่อ้างมาตราเหล่านั้นเลย ขออีกนิดนะครับ มาตรา ๓๔ นี้วรรคสอง มาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๖๓ วรรคสาม ใช้คำอย่างนี้ใช่ไหมครับ ในขณะที่มาตราอ้างมานี้ใช้อะไรครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ใช้คำว่า รักษาความมั่นคงของรัฐ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นใช้อย่างนี้ได้ไหมครับว่า สามมาตราที่ปรากฏอยู่ตรงนี้ ใช้คำว่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ ใช้ไหมครับ แล้วอีกสองมาตราหรือก็มาตราอะไรก็ไม่ทราบ ช่วยบอกมาตราหน่อยที่ใช้ เพื่อรักษาความมั่นคง เขาจะได้ไปดูได้

นายสุพจน์ ไขบุญ : มาตรา ๔๓ วรรคสองครับ มาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๓ (๑๑) ครับ

ประธาน : เราไม่บอกเขาใช้คำอะไร แต่บอกว่าพวกนี้ใช้อย่างนี้นะครับ กลุ่มหนึ่งใช้อันนี้ กลุ่มนั้นใช้อย่างนี้ ควรจะชี้ให้เห็นเหมือนกัน จบนะครับ มาตรา ๓๔ วรรคสอง มาตรา ๓๖ วรรคสอง ผมยังไม่ได้อ่านเลย มาตรา ๓๖ วรรคสอง ใช้อย่างนี้นะครับ มาตรา ๓๖ ใช้ เพื่อรักษาความมั่นคง นี้ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้นะครับ พี่สุพจน์ครับ ท่านประธานอยากจะทราบว่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ นอกจากมาตรา ๓๔ แล้ว มีมาตราอื่นอีกไหมครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : มีมาตรา ๓๔ วรรคสองอย่างเดียวครับ

ประธาน : แล้วมาตรา ๔๕ อะไร มาตรา ๔๓ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๑ นี้ใช้อะไรครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : เพื่อรักษา

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเขียนให้ มีมาตรานี้โดดอยู่คนเดียววนะครับ คุณก็ต้องอ้าง ๕ - ๖ มาตรานั้นว่าเขาใช้ ฉะนั้นในลักษณะนี้อันนี้ควรจะแก้ไขให้เหมือนเขาใหม่ ก็มีความหมายเป็นพิเศษอะไรหรือเปล่าไม่รู้ครับ ในความหมายที่เขาเขียนมานี้ มาตรา ๓๔ วรรคสองกับเรื่องอื่น ๆ ความหมายเขาอันเดียวกันเลยหรือเปล่า เพื่อความมั่นคงของรัฐ กับ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ความหมายอย่างเดียวกันครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็ทำไปอย่างที่ว่าแล้วกันนะครับ ต่อไปครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : มาตรา ๓๗ วรรคสอง อนุเห็นว่าควรจะตัดคำว่า ใน วรรคสองครับ เน้นคำว่า การใช้เสรีภาพ

ประธาน : ข้อความว่า มาจากคำว่า นะครับ เพราะว่ามันยาวจะไปใช้คำว่า ข้อความว่า ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกต มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งบรรทัดที่หนึ่ง คำว่า ไม่ใช่คำ ข้อความว่า การใช้เสรีภาพ ดังกล่าวตามวรรคหนึ่งควรแก้ไขให้เป็น ไม่ใช่ให้แก้ไขเป็นนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : รอบแรกตัดมาเยอะแล้ว แล้วเขาตัดให้ไปแล้ว ที่นี้มันหลง เฝิงมาเจอ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ต่อไปอีกนิดหนึ่งท่านครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นวิธีการเขียนมันควรไม่ต้องแก้ไขหรือ ควร แก้ไขเป็น โดย ควรหลัง
แก้เป็น โดย ตัดคำว่า ใน และดังกล่าว ออกใช่ไหมครับ ไม่อย่างนั้นจะควร ๒ ควร ตามทันไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานกำลังจะบอกว่า ตรงที่ประชุมว่า บรรทัดที่ ๒
ควรให้แก้ไขเป็น การใช้เสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ตัดทิ้งไปเลย และใช้คำว่า ควร ตัดคำว่า ใน ก็ได้ความแล้ว
ใช่ไหมครับ ตัดคำว่า ใน

ประธาน : ผมไม่ขัดข้องที่จะใช้แบบนี้ ควรแก้ไขให้เป็น แล้วก็พูดคำหลังว่า โดยตัด
คำว่า ใน และดังกล่าว ออก เชิญต่อครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๔๐ (๓) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการ
พิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมภายในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งเราเห็นว่าเมื่อมีคำว่า
รวดเร็ว แล้ว มันไม่น่าจะมีคำว่า ภายในระยะเวลาอันสมควร

ประธาน : ผมไม่เข้าใจว่า (๓) มีที่ไหน ในนี้มันไม่มีแล้ว นี่เขาตัดออกไปแล้วจากฉบับ
เสนอสภา เขาไปรวมอยู่ใน (๑)

นายมานิจ สุขสมจิตร : ฉบับที่ให้มาตรวจนี้มันมีนะครับ

ประธาน : มาใหม่หรือ โอ.เค. เพราะผมไม่มี กลับมาอย่างเดิมใช่ไหม

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ฉบับที่ให้มามีครับ

ประธาน : เป็นอย่างไรนะครับ อ่านอีกทีหนึ่ง

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง
รวดเร็ว และเป็นธรรมภายในระยะเวลาอันสมควร เพราะเนื่องจากมีคำว่า รวดเร็ว แล้วนี้ แล้วมาต่อทำยว่า
ภายในระยะเวลาอันสมควร นั้น น่าจะตัดออก เพื่อให้สอดคล้องกับ (๔) (๗) มีคำว่า รวดเร็ว เหมือนกัน
แต่ไม่มีว่า ภายในระยะเวลาอันสมควร

ประธาน : (๗) เขาว่าอย่างไรนะครับ ลองอ่านให้ฟังหน่อย ที่รวดเร็วนี้

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : (๔) นะครับ

ประธาน : (๗) ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : (๔) ด้วยครับ (๔) กับ (๗) ครับ

ประธาน : ขออ่านหน่อยได้ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผู้เสียหาย โจทก์ คู่กรณี มีส่วนได้เสีย

ประธาน : คู่กรณีมีส่วนได้เสียหรือครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผู้มีส่วนได้เสีย ครับ หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่
เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง

รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์กับตน

(๗) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
ที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

ประธาน : พอแล้วครับ โอ.เค. ครับ ก็คงจะได้ว่าเสนอไป (๔) และ (๗) ใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ครับ ต่อไปในเอกสารไม่มีเพิ่มเติม มาตรา ๔๖ วรรคสาม

การกระทำใด ๆ ไม่ว่าในทางตรงหรือทางอ้อม

ประธาน : ที่แจกเราไม่มีใช่ไหมครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เราเพิ่งมาทบทวนเมื่อเข้านี้ครับ

ประธาน : เห็นครับ มาตรา ๔๖

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : วรรคสามเขียนไว้ว่า ในทางตรงหรือทางอ้อม แต่มาตรา ๔๗/๑

และมาตรา ๖๓ (๕) เขียนไว้ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อม มาตรา ๔๖ เขียนว่า ใน

ประธาน : มาตรา ๔๗ ช่วยบอกวรรคหน้า

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๔๗/๑ ที่ร่างขึ้นมาใหม่

ประธาน : ในนามของตนเองหรือผู้อื่นใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : โดยทางตรงหรือทางอ้อมครับ มาตรา ๔๖ ใน ครับ มาตรา ๔๗

กับมาตรา ๖๓ เขียนคำว่า โดย ครับ

ประธาน : ก็ตั้งข้อสังเกตไปแล้วกันว่า ๒ อันนี้ต่างกัน เราไม่บอกว่าจะใช้อะไร สมควรใช้
ข้อความเช่นเดียวกันหรือไม่ ให้ตรงกันหรือไม่

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มีเพิ่มเติมครับ มาตรา ๕๒ บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์
และไม่มีรายได้เพียงพอ ทางอนุกรรมการตรวจสอบเห็นว่าคำว่า ไม่นั้นนี้ และไม่มีรายได้ ไม่ควรจะมาอยู่
ต่อท้ายคำว่า ได้ และมีรายได้ไม่เพียงพอ

ประธาน : อะไรนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๕๒ ครับ

ประธาน : เพิ่มใหม่มาตรา ๕๒

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอ คำว่า ไม่น่าจะมาอยู่ต่อท้ายคำว่า ได้ ครับ มีรายได้ไม่เพียงพอ

ประธาน : นี่เราผ่านไปหรือเปล่าในชั้นร่างแรก ๆ เลย ผมเข้าใจว่าเป็นคำของร่างที่เสนอ
เราไม่ได้มีข้อสังเกตไปใช่ไหมในครั้งแรก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือมันไม่มี แต่ว่าพอเรามาพิจารณาแล้ว ถ้อยคำ ๒ อย่างนี้

มันมีความหมายแตกต่างกัน คำว่า ไม่มีรายได้เพียงพอ กับคำว่า มีรายได้ไม่เพียงพอ มันต่างกัน คือไม่มี คือไม่มีเลย

ประธาน : เสนอไปก็ได้ แต่ผมไม่แน่ใจว่าในสภาได้พูดถึงนี้ด้วย ชักไม่แน่ใจว่าเขาพูดถึงจุดนี้ด้วย แต่ไม่เป็นไร จะเสนอไปก็ได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือในสภาไม่ได้พูดถึงว่าถ้อยคำถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือเปล่า ในสภาพูดว่าจะต้องมีคุณสมบัติทั้ง ๒ อย่าง คือ ๑. อายุไม่เกินหกสิบปี และ ๒. มีรายได้ไม่เพียงพอ พูดในประเด็นนี้ครับ

ประธาน : ก็เสนอไปครับ มาตรา ๕๒ เสนอว่าอย่างไรนะครับ ไม่มีรายได้เพียงพอ ควรแก้เป็นอะไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : มีรายได้ไม่เพียงพอ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ท่านประธานครับ รวมมาตรา ๕๔ ด้วยครับ ข้อความเหมือนกันครับ ท่านครับ

ประธาน : เติญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สว่าง : เรียนถามอนุกรรมการ แล้วถ้าไม่มีรายได้เลย ถ้อยคำนี้ Cover หรือเปล่า เดี่ยวจะมีคนบอกว่าต้องมีรายได้ อย่างน้อยคุณต้องมี ๕ บาท ถึงจะเข้าอันนี้ได้ ถ้าคุณมีศูนย์บาทนี้ไม่เข้า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับ ท่านประธาน คือคำว่า อายุหกสิบปี แล้วก็มีรายได้ไม่เพียงพอ ยังคุ้มครอง ยังดูแล แล้วถ้าไม่มี ดีความว่าไม่คุ้มครองยิ่งไปใหญ่เลยครับ

ประธาน : ไม่เป็นไร บอกว่าเราเสนอไป ส่วนเขาจะเอาด้วยหรือไม่เอาด้วยเป็นอีกชั้นหนึ่ง

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ต่อไปมาตรา ๕๕ ที่ประชุมตั้งข้อสังเกต มาตรา ๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๙ ซึ่งบางมาตรามีคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น และบางมาตราไม่มีคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น ควรบัญญัติให้เหมือนกันครับ

ประธาน : เป็นอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๓๑ ครับ

ประธาน : มีคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น บางมาตราไม่มีคือเรื่องอะไรครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๓๑ เรื่องความเสมอภาค

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือท่านหมายความว่าถ้ามีคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น ก็ควรจะมีให้ครบใช่ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ถูกต้องครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ทุก ๆ มาตรา เพราะว่าข้อความใกล้เคียงกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันมีบ้าง ไม่มีบ้าง มันก็เลยกลายเป็นว่าทำไมอันนั้นมันมี
ทำไมอันนี้ไม่มี

ประธาน : มาตรา ๕๕ มี มาตรา ๕๙ มีใช่ไหมครับ มาตรา ๓๑ กับมาตรา ๔๖ เขา
ตั้งใจจะให้อะไรถ่วงอะไรหรือเปล่า

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม พิเชียร อำนาจ
วรประเสริฐ มาตรา ๓๑ เห็นด้วยกับข้อสังเกตของท่านอนุกรรมการว่าน่าจะมี ราชการส่วนท้องถิ่น
เข้าไปด้วย เพราะว่าจะหมายครอบคลุมรวมไปถึงเจ้าหน้าที่และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอีก
ผมว่าคงหลายแสนคน

ประธาน : เขาก็ถือว่าอยู่ในคำว่า เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ผมเข้าใจว่าเขาถืออย่างนั้น
ฉะนั้นตรงนี้ผมว่ามันไม่จำเป็น นี่พูดจริง ๆ ผมกำลังจะดูมาตรา ๔๖

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคสองครับ

ประธาน : ข้าราชการของหน่วยงานของรัฐ มันก็น่าจะคลุมหมดไม่ว่าจะเป็นราชการ
ส่วนท้องถิ่น ราชการภูมิภาค หรือราชการอะไร จะเสนอใหม่ ผมมีความรู้สึกว่าเขาไม่ผิด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็มีขอให้ท่านประธานดูนิดหนึ่งว่า ท่านอยู่ที่ พรบ. จัดตั้ง
ศาลปกครอง คำว่า หน่วยงานของรัฐ ความจริงมันคลุมหมดทุกอย่างอยู่แล้ว แต่ทำไมเขามาแตกอย่างนี้

ประธาน : ไม่ใช่ แต่ตรงนี้เขามาพูดถึงพนักงาน เพราะมันเป็นข้าราชการ เขาพูดถึงคน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คนใน พรบ. จัดตั้งศาลปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐก็คลุม
หมดทุกอย่าง

ประธาน : ก็แล้วแต่

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ถ้าไต่ลงไปได้ก็ดีครับ เพราะว่าช่วย
ช่วยให้

ประธาน : ผมไม่ขัดข้องครับที่จะเขียนไป แต่ผมเชื่อ ผมคิดว่าเขาถูกอยู่แล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าบริบทมันต่างกัน บางอันเป็นเรื่อง
ของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องมีให้คนตรวจดู แต่บางอันเป็นเรื่องการใช้อำนาจเข้ามา
ครอบงำ ซึ่งบริบทมันต่างกันแต่ละมาตรา มันไม่ใช่พูดถึงระบบการปกครองเสียทั้งหมด บางอันเป็นการ
ให้สิทธิ บางอันเป็นการคุ้มครองคน

ประธาน : ท่านจะให้เติม ผมไม่ว่าอะไรหรอก

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมว่าอันนี้ตั้งข้อสังเกตไว้เฉย ๆ เท่านั้นเอง เพราะว่าถ้าเอาให้เหมือนกัน

ประธาน : อย่างนั้นก็ตั้งข้อสังเกต เพียงแต่ว่าคุณก็ตั้งข้อสังเกตไปว่า มาตรา ๕๕ กับ มาตรา ๕๘ มีคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนมาตรา ๓๑ กับมาตรา ๔๖ ไม่มี ตั้งข้อสังเกตว่าควรจะมีเหมือนกันไหมเท่านั้นเอง เชิญครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ต่อไปมาตรา ๗๗ (๘) ไม่มีอยู่ในเอกสาร เขียนไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสม แต่มาตรา ๖๓ วรรคสอง เขียนไว้ว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประธาน : มาตรา ๖๓ วรรคสอง ว่า

นายสุพจน์ ไขบุญ : ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประธาน : ความต่างกันอยู่ตรงไหนครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : คือ (๘) ไม่มีคำว่า ข้าราชการและ

ประธาน : ไม่มี คำว่า ข้าราชการและ

นายสุพจน์ ไขบุญ : เห็นว่าควรจะเพิ่มว่า รัฐต้องดำเนินการให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประธาน : ส่วนมาตรา ๖๓ ว่าอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : มาตรา ๖๓ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประธาน : ควรเหมือนกันหรือไม่ โอ.เค. ครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : ต่อไปมาตรา ๗๙ (๓) ไปจนถึง และบุคลากรทางการศึกษา ให้กำหนดหน้าที่การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ประธาน : ตามไม่ทัน

นายสุพจน์ ไขบุญ : และบุคลากรทางการศึกษาให้กำหนดหน้าที่ เราเห็นว่าควรจะเติม คำว่า ต่อการเปลี่ยนแปลง อยู่ในหน้า ๓๐

ประธาน : หน้า ๓๐ วงเล็บอะไรครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : (๓) ครับ มาตรา ๗๙ (๓)

ประธาน : (๓) ของผมมันซ้ำทั้งหมดเลย หน้าอะไรนะครับ

นายสุพจน์ ไขบุญ : หน้า ๓๐ แก่ใหม่ ที่ผมได้มาหน้า ๓๐

ประธาน : ขณะนี้พูดถึงมาตรา ๗๙ ใช่ไหมครับ อนุมาตราอะไรนะครับ

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

วិถนา ๒/๖

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : (๓) ครับ

ประธาน : ขึ้นต้นว่าอะไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จนถึงข้อความว่า และ
บุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันต่อ

ประธาน : ทันต่อ นะครับ ต้องมีคำว่า ต่อ ใช่ไหมครับ ให้เหมือนกับอะไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่มีครับ

ประธาน : โอ.เค. ทันต่อ ควรจะมีคำว่า ต่อ ในปลายบรรทัดที่ ๓ ควรมี ต่อ หลัง ทัน
เจ้าหน้าที่ไปหาทางเขียนเอา โอ.เค. ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ต่อไปมาตรา ๘๔ ซึ่งไม่มีในเอกสารนะครับ (๑) ครับ ตรง
และกำหนดมาตรฐานการใช้อย่างยั่งยืนด้วยการให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อนโยบายการใช้ที่ดิน
นั้นร่วมในการตัดสินใจด้วย อนุทินเห็นว่า น่าจะตัดคำว่า ด้วยการ เปลี่ยนเป็น โดย และกำหนดมาตรฐาน
การใช้อย่างยั่งยืนโดยให้ประชาชนในพื้นที่ มาตรา ๘๔ ครับ (๑) ครับ

ประธาน : โดยให้ประชาชน โอ.เค. ก็เสนอไปได้ครับ เชิญต่อครับ ท่านมีอะไรกันใหม่ครับ
ถ้าไม่มีเชิญต่อ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ต่อไปมาตรา ๑๑๗ ครับ

ประธาน : ในเอกสารนะครับ ผลประโยชน์ทับซ้อนใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมาย
คำว่า อาณัติ กับ มอบหมาย น่าจะวรรคหนึ่งครับ

ประธาน : ตั้งข้อสังเกต ควรเว้นวรรคระหว่างคำว่า อาณัติ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : กับมอบหมายครับ

ประธาน : คงจะถูกต้องนะครับ เชิญครับ ท่านมีความเห็นอย่างอื่นใหม่ครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ต่อไปมาตรา ๑๓๙ เห็นควรตัดคำว่า เป็นประมาณ ออก
วรรคสุดท้าย มติของที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสองให้ใช้เสียงข้างมาก อันนี้มีคำว่า เป็นประมาณ ครับ
เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๒๑ วรรคสองครับ ไม่มีคำว่า เป็นประมาณ ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เป็นคำฟุ่มเฟือยที่มันเกินมานะครับ

ประธาน : มาตรา ๑๒๑ วรรคสองนี้ใช้เสียงข้างมากเฉย ๆ ใช้ใหม่ ความหมาย

นายมานิจ สุขสมจิตร : มาตรา ๑๒๑ วรรคสองก็ควรตัดออกครับ

ประธาน : ก็มีประมาณเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่ไปพูดไว้คราวก่อน วิธีเขียนก็คือ
คุณเอามาตรา ๑๒๑ ไปเขียนไว้ก่อน ควรตัดคำว่า ประมาณ แล้วต่อมามาตรา ๑๓๙ ก็มาเขียนตัดออก
เหมือนกัน ไล่มาตรา นะครับ พอมาตรา ๑๑๗ แล้วก็มีมา ๑๒๑ แล้วก็มีมามาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง
คุณก็บอกให้ตัดคำว่า โดยประมาณ ออก มาตรา ๑๓๙ ควรตัดคำว่า โดยประมาณ ออกเช่นเดียวกับ
มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ขออนุญาตเรียนถามว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับเก่า ๆ
เขาใช้คำอย่างนี้หรือแปลว่าเป็นประมาณ เพราะว่าความจริงมันก็มีเหตุผลอยู่เหมือนกัน มันไม่ใช่ไม่มี
เหตุผล เพราะว่าการใช้ เป็นประมาณ คือมันไม่ถึงขั้นว่า เบ็ดเสร็จเด็ดขาด มันเป็นประมาณ เขาอาจจะ
มีความหมายว่า ต้องการให้คุณนี้เป็นประมาณจะเป็นไปได้ใหม่ครับ

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือความเห็นของท่านพิเชียรก็คงคิดว่าของเก่ามันน่าจะมีความหมาย แต่ผมกำลังมองว่า ถ้าเสียงข้างมากแล้วมันจะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ มันก็ไม่น่าจะต้องมีประมาณอีก

ประธาน : คำว่า เป็นประมาณ ยังมีความหมายอย่างอื่น

นายมานิจ สุขสมจิตร : ขออนุญาตท่านประธาน คือโดยกฎหมายบางฉบับใช้คำว่า เสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ใช้แบบนี้บางฉบับ แต่ผมจำชื่อกฎหมายไม่ได้แล้ว

ประธาน : คือสงสัยว่า คำว่า เป็นประมาณ นี้หมายความว่าสำคัญหรือเปล่า ในความหมาย ไม่ใช่ประมาณแบบชนิดที่ประมาณ ๒ ประมาณ ๓ นะครับ แต่จะหมายความว่าสำคัญ ผมก็งงอย่างนี้ ความหมายของคำว่า เป็นประมาณ ตรงนี้จะหมายความว่าสำคัญ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เพราะว่าผมคิดว่ามันไพเราะเหมือนกัน เป็นประมาณ ไม่ใช่ไม่ไพเราะ อันนี้ในเชิงของหลัก

นายมานิจ สุขสมจิตร : ในทางภาษาไทยแล้ว ใช้คำว่า ประมาณ นี้หมายความว่า ไม่แน่นอนครับ มีคนประมาณ ๑๐๐ คน หมายความว่า ๙๙ คนก็ได้ ๑๐๕ คนก็ได้ ประมาณ ๑๐๐ คน ไม่แน่นอน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : รัฐธรรมนูญคำไหนที่มันไม่มีความหมาย มันฟุ่มเฟือย ถึงจะไพเราะเราก็ไม่น่าใส่ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างที่ผมเรียน เห็นเขาใช้คำว่า เป็นเกณฑ์ ครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธาน ผมเห็นว่าอันนี้เป็นคำปรึกษา เสียงข้างมาก ไม่ต้องนับ แต่คำปรึกษานี้คนส่วนใหญ่เห็นด้วย ใช้คำว่า ประมาณ แต่ว่าเมื่อไรคำปรึกษานับคะแนนอะไร เสียงข้างมาก โอ.เค. เพราะฉะนั้นคำว่า เป็นประมาณ ไม่ต้องนับ

ประธาน : ผมว่าเราตั้งข้อสังเกตเพียงแค่ว่า มาตรา ๑๒๑ ว่าควรมีคำว่า เป็นประมาณ หรือไม่ อย่าไปพูดอะไรดีกว่า อย่าไปบอกว่าตัดออกอะไร ตั้งข้อสังเกตว่าควรมีคำว่า เป็นประมาณ อยู่หรือไม่ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ให้ดูถึงมาตรา ย้อนนิดครับ มาตรา ๘๖ (๕) ครับ

ประธาน : ร้อยอะไรนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๘๖ ครับท่าน

ประธาน : ย้อนหรือครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ย้อนเพราะว่ามันไปเกี่ยวโยงกับ ๑๔๘ ครับ เพราะอันนี้พูดสลับกัน

ประธาน : ๑๔๐ อะไรนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ๑๔๘

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ๑๔๘ แต่ตอนจะเอา ๘๖

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ๘๖ (๕) ครับ (๕) เขียนไว้ว่า ชายและหญิง แต่มาตรา ๑๔๘ เขียนว่า หญิงและชาย

ประธาน : รู้สึกในสภาเขาเจตนา ผมคิดว่าเขาเจตนาจะเขียนอย่างนั้นครับ รู้สึกเป็น อย่างนั้น แต่คุณจะไม่ไปก็ได้ แต่ผมจำได้โดยเรื่องนี้เขาเจตนา ท่านจำไม่ได้หรือมีการพูดในสภาด้วย แต่จะเสนอตั้งข้อสังเกตไป แต่มีการพูดแน่ ผมจำได้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แต่เขาแก้เป็น หญิงและชาย ซึ่งใกล้เคียงกัน

ประธาน : มาตรา ๓๐ ชายและหญิง แต่ผมจำได้เรื่องที่พูดในสภา

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แสดงว่าพวกผู้หญิงเขาอยากจะได้

ประธาน : เขาอยากจะทำหญิงกลับมา เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แล้ว Gentleman ทั้งหมด

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ขณะนี้ ๑๔๘ ก็หญิงและชายเหมือนกันครับ

ประธาน : มัน ๒ : ๑ ใช่ไหมครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : มาตรา ๘๖ ให้หญิงขึ้นก่อน ๑๔๘

ประธาน : มีมาตราอื่นใหม่ ยังมีอีกนะครับ ผมว่าอันนี้อาจจะมี

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มีเท่านี้ครับ

ประธาน : รวมทั้งหมดแล้วนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ครับ แต่ว่าหลังจากที่มาตรา ๒๓๖ มีหรือเปล่าไม่ทราบนะครับ

ประธาน : แต่ที่รับไปแล้วครับ ก็ตั้งข้อสังเกตไปแล้วกันครับ มาตรา ๘๖ (๕)

ใช้หญิงและชายต่างกับ ๓๐ ซึ่งใช้ชายและหญิง ควรให้เหมือนกันหรือไม่เท่านั้นเอง เช่นเดียวกับ

มาตรา ๑๔๘ สิทธิเสมอภาคครับ เอาออกไปแล้วครับ ไม่เอาแล้วครับ ที่ยกน้ำเงิน ยกแดงอะไรกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานเป็นคนตัดสินใจว่าในหลักการ

ประธาน : ไม่ ในที่สุดต้องมายกแดง ยกน้ำเงิน ท่านเห็นด้วยกับน้ำเงินหรือครับ

ท่านตัดออกก็ยังจำไม่ได้หรือ คราวนี้โทษที่ เวลาพิมพ์ เจ้าหน้าที่ที่เขาขีดฆ่าไปแล้วนี้เราไม่ต้องมาขีดฆ่า

เพราะถือว่าเป็นร่างแล้วที่ขีดเส้นใต้เราไม่ต้องไปทำแล้ว เพราะว่าถือว่าเป็นร่างที่ผ่านสภาอย่างนั้นแล้ว

ใช่ไหมครับ ก็ตั้งข้อสังเกตไปอย่างว่า มาตรา ๘๖ (๕) ตรงมาตรา ๘๖ เสียก่อน แล้วก็มา ๑๔๘ อีกที่

ตรงนี้คุณคงไม่ต้องไปเขียนอะไรมากมายอย่างนี้ ก็ตั้งข้อสังเกตเพียงคำว่า เขาใช้คำหญิงและชาย

ในขณะที่ ๓๐ ใช้ชายและหญิงควรจะใช้อย่างไรนะครับ แล้วก็เช่นเดียวกัน ๑๔๘ คุณก็ว่าอย่างนี้ครับ

ไม่ต้องไปเขียนให้ยาวเหยียด ไม่ต้องเขียนมาตราอะไรให้ยาวเหยียดพวกนั้นแล้วแต่

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เดี่ยววันที่ ๕ ที่ ๖ เกียงกันตั้งแต่เรื่องเทศหญิง

เพศชาย ตายเลย

ประธาน : เชิญเลยครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผมกำลังดูมาตรา ๑๕๐ ครับ

ประธาน : ก่อนหน้านั้นมีไหมครับ จากมาตรา ๑๔๘ แล้วคงไม่มี มาตรา ๑๕๐ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ๑๕๐ ผ่านไป

ประธาน : เดี่ยว ๑๕๐ ผ่านหมายความว่าอย่างไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผมผ่าน ผมกำลังอ่านดู

ประธาน : ขอผ่านไปก่อนใช้ไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๕๙ ก็เห็นควรว่า เบื้องต้นเลยนะครับ พรรคที่เขียนว่า
น่าจะตัดคำว่า ใน ออก เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๗

ประธาน : ใน ตรงไหนครับ ขอโทษที

นายมานิจ สุขสมจิตร : ในการพิจารณา ตรงวรรคสี่นะครับ

ประธาน : เป็นข้อเสนอเราคราวที่แล้วหรือเปล่า ในการพิจารณา

นายมานิจ สุขสมจิตร : คราวที่แล้วนี่เสนอในมาตราต้น ๆ นะครับ เราเสนอไปเขาก็ตัด
ออกไปแล้ว อันนี้หลงตามมา

ประธาน : โอ.เค. ครับ เสนอใหม่ก็ได้ครับ คงไม่เป็นไร คำว่า ใน นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๓๗ ครับ

ประธาน : ถ้าผมจำไม่ผิด มันจะมีในการนำเสนออยู่มาตราไหนไม่รู้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๓๗ เขาตัดออกไปแล้วครับ เมื่อกี้

ประธาน : ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๓๗ ก็เสนอตัดไปครับ นอกจากนั้นวรรคสี่นี้เหมือนกันครับ
ก็เห็นว่า ควรเพิ่มคำว่า ของ ครับ ผู้แทนของประชาชน

ประธาน : วรรคสี่นี้ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ครับ

ประธาน : เพื่อให้สอดคล้องกับอะไรครับ ผู้แทนของประชาชน บรรทัดที่ ๔

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ในบรรทัดที่ ๒ เขียนว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ตามวรรคหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ต้องให้ผู้แทนประชาชน

ประธาน : ผมเข้าใจให้มันสอดคล้องกัน ๒ ที่นี้ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ในวรรคเดียวกัน

ประธาน : ครับ ตัดคำว่า ใน นะครับ ข้อแรก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เราไปบอกว่ามันไม่เหมือนกัน

ประธาน : ผู้แทนประชาชนกับผู้แทนของประชาชนควรจะใช้ให้เหมือนกันใช่ไหมครับ
เขาจะใช้อะไรเป็นเรื่องของเขา ผมว่าอย่าไปบอกต้องเติม ของ บอกว่าควรจะใช้ให้เหมือนกันนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ต่อไปมาตรา ๑๘๖ ครับ

ประธาน : ก่อนจะไปมาตรา ๑๘๖ ผมขอกลับมาหน่อย ผมขอสงสัยว่ามาตรา ๑๖๓ ขณะนี้
เป็นอย่างไร เพราะว่าที่ผมพูดอยู่เมื่อคืนนี้มีคำว่า ใน อีกนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ในการได้นำเสนอ

ประธาน : แต่อย่างไรถ้าเสนอไป อนุเอาตรงนี้ก็ต้องเสนอ ให้ตัดคำว่า ใน มาตรา ๑๖๓
ตัด ใน เหมือนกันนะครับ เสนอให้ตัด ใน เห็นด้วยไหมครับ ให้สอดคล้องกับที่เสนอไปเมื่อคืน เชิญต่อครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๖๔ ก็มีคำว่า ใน อีกครับ

ประธาน : มาตรา ๑๖๓ เมื่อตะกี้วรรคแรกนะครับ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๔ วรรคไหนครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคสาม วรรคห้าครับ

ประธาน : เขาเจตนาใช้มากเลย ผมว่าไม่รู้สิ วรรคสาม วรรคห้า

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็ตั้งข้อสังเกตไว้แล้วกันครับ คือผมสังเกตเห็นว่าคนสมัยใหม่
เวลาเขียนหนังสือมักจะมีคำฟุ่มเฟือย อย่างเช่น ในการ หรือว่า ทำการ คำว่า ทำการ มีมากเหลือเกิน
เป็นภาษาคนสมัยใหม่ ซึ่งเป็นคำฟุ่มเฟือย

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แล้วก็มีมาตรา ๑๖๔ ยังมีในวรรคต่อไปอีกครับ ในการ เหมือนกัน
ครับ และวรรคสุดท้ายก็ ในการ เหมือนกันครับ

ประธาน : ในกรณีเขาต้องใช้ และในกรณีไม่ตัดใช่ไหมครับ วรรคที่เท่าไร วรรคแปด
ใช่ไหมครับ ในกรณีต้องเอาไว้ครับ ต่อไปครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๘๖ ครับ

ประธาน : มาตรา ๑๘๖ ว่าอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๑๘๖ พรรคห้า ในกรณีที่มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย พรรคสุดท้าย

ประธาน : พรรคหกแล้วครับ ในกรณี ต้องใช้ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ถ้าไปตัด ใน ผมว่ามันจะยุ่งครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่ใช่ตัด ใน ทุกแห่งไปนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตรงนี้จะต้องเสนอว่าที่มันเบิ้ล ๒ ที่ ในกรณีที่มีปัญหาที่ต้อง
วินิจฉัย คำว่า ที่ คำแรกเอาออกน่าจะดีกว่า ในกรณีที่มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

ประธาน : ผมว่าไหน ๆ ตัด ก็ตัดทั้งสองที่ ลองดูดี ผมว่าไม่ต้องมี ที่ ทั้ง ๒ อย่าง ท่านลอง
อ่านดูสิ มาตรา ๑๘๖ พรรคห้า ในกรณีที่มีปัญหาต้องวินิจฉัย

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ก็ดี ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า ที่

ประธาน : ท่านวิจิตร

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ภาษาไทยถ้าบัญญัติภาษาอังกฤษมันจะแปล

ประธาน : เดียวนี้เขาก็เป็น ในกรณีที่มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ใช่ไหม

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ที่ในกรณี มันที่ต้องวินิจฉัย ลองถามในศาลทั้งหลาย

ประธาน : เขาตัดไปแล้ว คุณไปเสนอตัดอีกทีหนึ่ง ในกรณี ที่ แรกเขาตัดไปแล้ว ฉะนั้น
ไม่มีข้อสังเกตใช่ไหม ตัดทิ้งแล้วนะครับ มาตรา ๑๘๖ ไม่มีนะครับ จบไป ต่อไปครับ

นายวีระพล คงมั่น : มาตรา ๑๘๕ ในระหว่าง เราจะต้องใส่ ใน หรือว่าต้องตัดออกด้วย

ประธาน : ในระหว่าง ต้องใส่แน่ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๒๕ ครับ อันนี้เขาตัดไปแล้วครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๒๖ (๑) พรรคสอง

ประธาน : เชิญแถลงครับ อันนี้มีปัญหาครับ เพราะถ้าใช้คำนี้มันมีความหมาย คำว่า
องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ขอให้ท่านเปิดดูในหน้า ๑๐๕ ผมไม่รู้ตรงกันไหม ถ้าไม่หน้า ๑๐๕ ก็หน้า ๑๐๔
ของบางคน ของผมเป็นหน้า ๑๐๕ หมวด ๑๑ ขึ้นต้นว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๑ จะแยกเป็น
องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แล้วไปมาตรา พวกเหล่านี้ก็คือ กกต. ปปช. ผู้ตรวจการแผ่นดิน แล้วมีอะไรอีก
อันหนึ่ง ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน อันนั้นจะไปหน้า ๑๒๒ ส่วนที่ ๒ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ คำว่า องค์กรอื่น
ตามรัฐธรรมนูญ มันเป็นคำที่ใช้อยู่ในรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้ามาใช้แบบนี้ย่อมาจะต้องหมายถึงองค์กรอื่นตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอยู่ ๓ อัน องค์กรอัยการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉะนั้นจะใช้คำนี้ไม่ได้เป็นอันขาด เพราะจะไม่คลุมไปถึงองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ซึ่งเจตนาอันนี้คือ เมื่อเป็นกรรมการสรรหาในองค์กรหนึ่ง เช่น เป็นกรรมการสรรหา กกต. แล้วนี้ จะไปเป็นกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือผู้ตรวจเงินแผ่นดิน หรือแม้กระทั่งสิทธิมนุษยชนไม่ได้ ให้ทำหน้าที่เดียวในการเข้าองค์กรเหล่านั้น ฉะนั้นต้องคิดคำให้ถูก เพราะถ้าท่านไปใช้องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ไปบังคับเฉพาะว่าจะไปเป็นสภาที่ปรึกษาที่ไม่เกี่ยวแล้ว เพราะไม่ได้เรื่อง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ต้องใช้ ๒ อย่างที่ท่าน

ประธาน : ท่านเข้าใจใช่ไหม คำว่า องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ มันมีความหมายเฉพาะของรัฐธรรมนูญ ที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นที่เขาเขียนนี้เขามุ่ง ก็องค์กรตามรัฐธรรมนูญมันจะมีอยู่แค่นี้ หัวใหญ่ของเขา ความมุ่งหมายของเขาก็คือว่าคนที่ เป็น สมมุติว่า ศาลปกครอง หรือศาลสูงสุด หรือศาลฎีกา เรียกไปเป็นกรรมการสรรหา กกต. พุดง่าย ๆ ไม่ให้เป็นกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ให้เป็นกรรมการสรรหาสิทธิมนุษยชน หรือว่าอะไรที่เหลือทั้งหมด คือหมายความว่า เป็นได้คนเดียว ความมุ่งหมายของเขาคืออันนั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอาอันอื่นออกไปเฉย ๆ เท่านั้นเอง องค์กรรัฐธรรมนูญ ก็จบแล้ว

ประธาน : ไม่ ต้องมีคำว่า อื่น แต่อื่นจะไว้ตรงไหนเท่านั้น ออกไม่ได้ แต่ว่าความหมายอย่างไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือหมายความว่าให้ทำหน้าที่ครั้งเดียว

ประธาน : ให้ทำหน้าที่แค่ครั้งเดียว ให้ทำหน้าที่คนเดียว

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างเดียว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ใ้ใหม่ครับ

ประธาน : องค์กรตามรัฐธรรมนูญเดียว จะแก้อย่างไรว่าไปไม่ว่า

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ผมขยายความอย่างนี้ครับ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ เช่นว่า เป็นกรรมการสรรหา กกต. แล้วนี้จะมาเป็นกรรมการสรรหา สตง. อีกไม่ได้ เพราะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นนอกจาก กกต.

ประธาน : ความหมายคืออย่างนั้น ไม่ใช่รัฐธรรมนูญฉบับอื่น แต่หมายถึงองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ท่านดูหมวด ๑๑ เขาใช้คำว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ใหญ่คลุมหมด องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญก็เจอคำที่มีความหมายของเขาอยู่แล้ว หมายถึง ๓ องค์กรเท่านั้น ท่านเปิดดูครับ มันมีความหมายคำว่า องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ เป็นความหมายเฉพาะ

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตเพิ่มเติมได้ไหมครับว่า เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญตำแหน่งอื่น

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มันมีตำแหน่งด้วยหรือเปล่า มันไม่เป็นตำแหน่ง

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญตำแหน่งอื่น
มันมีตำแหน่งอยู่

นายมานิจ สุขสมจิตร : ใช้คำว่า องค์กรอื่น ๆ คือไม่ใช่อื่นเดียว ซึ่งหมายถึงอัยการ
หมายถึงสภาที่ปรึกษา ถ้าอื่นเดียว

นายวัชรา หงส์ประภักดิ์ : ถ้าเพิ่มคำว่า องค์กรอื่น แต่ไม่มี อื่น ๆ

ประธาน : องค์กรอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอา อื่น หลังออกใช้ใหม่ครับ เอา อื่น ๆ มาต่อคำว่า องค์กร
ก่อนจะถึงคำว่า ตามรัฐธรรมนูญ

นายวัชรา หงส์ประภักดิ์ : ถ้า อื่น เดียวได้ใหม่ครับ

ประธาน : อื่นเดียวจะกลายเป็น ๓ พวกเท่านั้น มีคำวิเคราะห์ศัพท์อยู่แล้ว ท่านลอง
เปิดดู องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ เป็นหมวด เป็นส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้ ซึ่งมีอยู่ ๓ พวก มีองค์กรอัยการ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวรพจน์ วงศ์สว่าง : ไหน ๆ จะไม่แยกแล้วก็ องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ ได้ใหม่ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ก็กลายเป็นรัฐธรรมนูญมีหลายฉบับเลย

ประธาน : เอาอย่างนี้ได้ใหม่ครับ องค์กรตามรัฐธรรมนูญองค์กรอื่น หมวดปัญหา เดิม
องค์กร ไปข้างหน้าคำว่า อื่น โอ.เค. ครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มีต่อครับ ที่อนุกรรมการเพิ่มเติม มาตรา ๒๓๑/๑ หน้า ๑๑๐

นายอรัญ ธรรมโน : ผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียว เมื่อตอนที่เราพิจารณา
มาตรา ๑๖๔ ที่พูดคำว่า ใน อะไรต่าง ๆ ผมเห็นว่าในวรรคหกมันมีถ้อยคำซึ่งมันน่าจะเกินความจำเป็น

ประธาน : เสิญเลยครับ

นายอรัญ ธรรมโน : มาตรา ๑๖๔ วรรคหก อยู่ในหน้า ๘๐ ที่เขียนว่า ในการพิจารณาของ
สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการ
ใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้
งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในการพิจารณาของวุฒิสภา
วุฒิสภาแปรญัตติอะไรไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นไม่น่าจะมีคำว่า วุฒิสภา อยู่ในที่นี้ เพราะวุฒิสภามีหน้าที่
เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ จะแปรญัตติให้มีผลที่ทำให้ตัวเองได้ประโยชน์หรือไม่ได้ประโยชน์ไม่ได้ใช้ใหม่ครับ

ประธาน : ประธานโทษขออีกที มาตรา ๑๖๔ วรรคหก

นายอรัญ ธรรมโน : อยู่ในหน้า ๘๐ ผมยังเข้าใจว่า วุฒิสภาแปรญัตติเพื่อใด ๆ ไม่ได้เลย

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ได้ ในทางปฏิบัติได้ แปรกันสุดสุดเลย

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : แต่ไม่มีการลงมติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือที่ท่านอรัญบอกว่าไม่น่าจะมีการแปรญัตติ

นายอรัญ ธรรมโน : เพราะได้เขียนไว้ชัดเจนว่า วุฒิสภาแปรญัตติไม่ได้ แก้ไขเพิ่มเติม
ใด ๆ มิได้ ต้องเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบอย่างเดียว ใช่ไหมครับที่เขียนไว้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน ที่ว่าในการประชุมของวุฒิสภาทุก
สมัยก็มีการตั้งกรรมาธิการเพื่อจะแปรญัตติทุกครั้ง

นายอรัญ ธรรมโน : ผมไม่ขัดข้อง ผมเพียงแต่ยกให้ดูเท่านั้นเฉย ๆ ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : พอดีหยิบวรรคนี้อขึ้นมาพิจารณา ผมอยากให้คุณบรรทัดรองสุดท้าย
ที่ว่า สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมาธิการ มีส่วน มีส่วนอะไร อันนี้คำจะหายไปหรือเปล่า หน้า ๘๐

ประธาน : มีส่วน ควรจะ มีส่วนได้เสีย ใช่ไหมครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : มีส่วนอะไร คำมันหายไปหรือเปล่า หน้า ๘๐ บรรทัดที่ ๕

ประธาน : น่าจะขาดไปอย่างที่คุณว่า

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : สิ่งที่ขาดไปน่าจะเป็น ส่วนได้เสีย ใช่ไหม หรือจะเป็นคำอื่น

นายมานิจ สุขสมจิตร : น่าจะเป็น มีส่วนได้เสีย

ประธาน : มันคงขาดไปจริง ๆ คงตกไป มีส่วนได้เสีย อันนี้ต้องขอบคุณท่านอรัญ
ที่ยกวรรคนี้อขึ้นมาพูด

นายมานิจ สุขสมจิตร : เลยทำให้มองเห็นตรงนี้หายไป

นายประสงค์ พิฑูรกิจจา : บางครั้งมี ส่วน แต่ว่าไม่ได้ ไม่เสีย ก็มีนะครับ

ประธาน : มีส่วนพอตัว โดยมากจะใช้คำนั้น

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : มีส่วน คือมีส่วนได้ถูกต้อง ควรเติมคำว่า ที่ อีกไหม น่ามีนะครับ
ที่มีส่วนได้เสีย จะเน้นเฉพาะกลุ่ม

ประธาน : ที่ อยู่ข้างหน้า จึงมีผลให้ อาจจะถูกอยู่แล้ว มีส่วน โดยไม่ต้องมีอะไร

นายวิชา หงส์ประภัทร : เพราะในการใช้ขบประมาณ

ประธาน : ในการใช้ขบประมาณ มันน่าจะถูกต้องแล้ว

นายวิชา หงส์ประภัทร : คำว่า โดยตรงหรือโดยอ้อม น่าจะไปต่อท้ายคำว่า รายจ่าย
มีส่วนในการใช้ขบประมาณรายจ่ายไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม คือคำว่า ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม
น่าจะมาต่อท้ายคำว่า รายจ่าย โดยหลักภาษาไทย

ประธาน : ลองเสนอไปดูก็แล้วกันนะครับ ว่าเอาโดยตรงหรือโดยอ้อม ไม่ว่าจะมีส่วน

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

วិถนา ๔/๕

ควรแก้ไขเป็นนี้หรือเปล่าว่า มีส่วนในการใช้งบประมาณรายจ่ายไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมนะครับ เสนอ
วิเคราะห์ไปเท่านั้นเอง เราก็ไม่ได้บอกผิด แต่ว่าขอให้พิจารณาว่าจะใช้

นายมานิจ สุขสมจิตร : เท่ากับว่าย้ายเอาคำว่า ในการใช้งบประมาณรายจ่าย มาต่อ
คำว่า มีส่วน ไขใหม่ครับ

ประธาน : จะพูดอย่างนั้นก็ได้ หรือจะย้ายไม่ว่า ไปไว้ข้างหลังก็ได้ โอ.เค. ครับ มีอะไรใหม่
ครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านประธานครับ มาตรา ๒๓๑/๑ หน้า ๑๑๐ ครับ

- ๕/๑

ประธาน : มาตรา ๑๑๐ นะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : บรรทัดที่ ๕ ที่มีขีดเส้นใต้ว่า บุคคลดังกล่าวกระทำ

ประธาน : มาตรา ๑๑๐ นะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๑๑๐ ครับ บุคคลดังกล่าวกระทำ เห็นว่าควรจะต้องตัดคำว่า
กระทำ ออก

นายมานิจ สุขสมจิตร : มาตรา ๑๓๑/๑ บุคคลดังกล่าวกระทำตามอะไร

ประธาน : คำว่า กระทำ คงจะเกินมา ที่เขาขีดเส้นใต้ บุคคลดังกล่าวกระทำ นี่นะครับ
ก็ตัดคำว่า กระทำ คือข้างบนอยู่แล้ว เป็นไปได้ว่า กระทำจะอยู่ข้างหน้า บุคคลผู้กระทำดังกล่าว
แต่ถ้าจะอย่างนั้นต้องเป็นผู้กระทำการดังกล่าว แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวนี้มันเข้าใจว่าหมายถึงบุคคล
ข้างบนใหม่ มันก็น่าจะเข้าใจนะครับ คือเสนอไป ๒ อย่างได้ใหม่ครับ ผมว่าตัด กระทำ ออก หรือมิฉะนั้น
ก็เปลี่ยนเป็น บุคคลผู้กระทำการดังกล่าว

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มันเป็นผลนะครับ ผมว่าไม่น่าจะต้องมีคำว่า กระทำ

ประธาน : ไม่ เขากำลังพูดถึงตัวบุคคลครับ บุคคลคนนั้น บุคคลดังกล่าวเฉย ๆ หรือบุคคล
ผู้กระทำการดังกล่าว

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ท่านประธานครับ ความหมายก็คือว่า การใช้อำนาจตัดสินสิทธิ
เลือกตั้งคือใคร ครั้งแรกก็บอกว่า

ประธาน : ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผู้ก่อ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ นะครับ แล้วก็ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
ของบุคคลดังกล่าว

ประธาน : น่าจะพอแล้วนะ เอา กระทำ ออกดีกว่านะครับ อย่างเดียว เป็นบุคคลดังกล่าว
เฉย ๆ เชิญครับท่าน

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มันมีบุคคลอยู่ ๒ บุคคลนะครับ บุคคลผู้สนับสนุนให้กระทำการ
กับ ผู้ซึ่งรับคำสั่งให้ไปกระทำ

ประธาน : อันนี้คงจะเอาเฉพาะคนรับเลือกตั้งไปทำอย่างนั้นนะครับ คนที่ไปทำโดยตรง
ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใดกระทำการโดยตรง อันนี้คือเป็นผู้ใช้ และสนับสนุนคือไปสนับสนุนคนอื่นทำนี่เพื่อ
ไม่ให้เป็นอย่างนี้ ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของบุคคลนั้น ของคนที่ไปกระทำการเองหรือไปก่อ หรือไป
สนับสนุน เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผมคิดว่าคงจะเป็นอย่างนี้ เอาคำว่า กระทำ ออก

ประธาน : เชิญต่อครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ต่อไปนี้ไม่ได้อยู่ในรายงานอันนี้

ประธาน : ไม่เป็นไร ขณะนี้ไม่อยู่แล้ว

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๓๒ ครึ่งท่าน คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงโดยพลัน แต่มาตรา ๒๓๔ เขียนว่า โดยไม่ชักช้า

ประธาน : ก็รู้สึกเจตนาทั้งเรื่องนี่ แต่ว่าไม่เป็นไรครับ จะเสนอไปก็ได้ คำว่า โดยพลัน โดยไม่ชักช้า โดยเร็ว นี่มีการพูดกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๖๓ เขียนว่า โดยเร็ว

ประธาน : นั่นสิครับ รู้สึกจะมีการพูดกัน จะเสนอไปก็ได้ครับ แล้วข้างหลังก็จะมีอีกครับ แต่ความจริงเราอาจจะไม่เห็น ก็เสนอไปได้ครับว่าอันไหนเป็นอันไหน ไม่ตรงกัน แต่ผมคิดว่าในสภาได้พูดกันด้วย แล้วก็ยังยืนยันที่จะใช้คำต่างกัน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๓๒ เขียนว่า โดยพลัน

ประธาน : ๒ อะไรนะครับ มีอะไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๓๒ เขียนว่า โดยพลัน มาตรา ๒๓๔ เขียนว่า โดยไม่ชักช้า มาตรา ๒๖๓ ใช้คำว่า โดยเร็ว

ประธาน : ต่อไปจะมีอีกครับ ผมจำได้มี ไม่เป็นไรเสนอไปว่า ใช้ถ้อยคำต่างกัน จึงมีข้อพิจารณาว่าควรใช้คำเหมือนกันหรือไม่ ส่วนเขาจะไม่เอาก็เรื่องของเขา แต่ผมเชื่อว่าเขาไม่เอา

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ท่านประธานครับ รู้สึกจะได้พิจารณาในสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ

ประธาน : เสิญครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : คือผมว่า คำที่เขาบัญญัติไว้ในแต่ละมาตรา คงจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในหลักการนะครับ เขาคงจะมีเหตุผล แต่เสนอไม่เสียหายครับ

ประธาน : เมื่อเห็นอย่างนั้น แต่ว่าอยากให้เสนอก็เสนอไป เสิญครับ ท่านพิเชียร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตย้อนมาดู มาตรา ๖๗ วรรคสี่นะครับ อยู่ในหน้า ๒๔ ของเอกสารใหม่ เมื่อเข้านี้เองมีผู้ตั้งคำถามกับคณะผมนะครับ เป็นพวกนักการเมือง เขาฝากขออนุญาตเรียนถามท่านประธานมาว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองตามวรรคสาม ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคที่ถูกยุบในขณะที่กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นระยะเวลา ๕ ปี อันนี้เขาฝากถามมาว่า มันมีผลย้อนหลังไป ๕ ปีนี้นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งดังกล่าว อันนี้คือหมายถึงว่า

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ๕ ปี นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง ไม่ได้นับจากวัน
กระทำผิด ถ้าศาลรัฐธรรมนูญใช้เวลา ๓ ปี ก็หมายความว่า ๘ ปี นับแต่วันที่กระทำผิด

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ให้รวมเข้าไปด้วย

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ไม่ได้รวม ให้นับจากวันที่ศาลรัฐธรรมนูญสั่ง เพราะไม่อย่างนั้น
ถ้าหากว่าศาลรัฐธรรมนูญสั่งแล้ว ในปีที่ ๔ ๔ ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วันก็เหลืออีกวันเดียว

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างพรรคที่รวมไป เบ็ดเสร็จท่านนับรวมกัน ๘ ปี ใช่ไหมครับ
ท่านให้นับตามนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือสรุปแล้วก็อย่างที่ท่านประธานว่า

ประธาน : จะใช้เวลาพิจารณาตามสักเท่าไรก็แล้วแต่ นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ขออนุญาตเรียนถามตรงนั้นว่า อันนี้คือให้มีผลต่อจากนี้
ไปในอนาคตไม่รวมถึง

ประธาน : ของเก่าที่ตัดสินไปนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ตรงกับมาตรานี้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ของเก่าก็ตามที่ศาลพิพากษาไปแล้ว ๕ ปี นับแต่วันนั้น
ส่วนของใหม่

ประธาน : ก็เหมือนกัน เหมือนกันเลยครับ เหมือนกับคดีที่ผ่านมา บทบัญญัติเหมือนกับที่
ตัดสินมา

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็คือว่า อันนี้ให้มีผลต่อไปต่อในอนาคต

ประธาน : ก็มีผล ๕ ปีครับ จากวันตัดสินคดี

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แล้วก็อีกคำถามหนึ่งครับ วุฒิสภาชุด ๒๕๔๓ จะมา
สมัคร สส.

ประธาน : ไม่ได้ครับ ยกเว้นไว้แล้ว เขียนไว้แล้วครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือไปสมัคร สว. ไม่ได้ แต่ว่าถ้าเขา

ประธาน : เข้าใจว่าลง สส. ได้ คือเขาเขียนภายใต้มาตรา ๒๘๗ อะไรครับ อันนั้นเขา
ยกเว้นไว้ให้ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือห้ามสมัครเฉพาะ สว. แต่เขาสามารถไปสมัคร
สส. ได้

ประธาน : รู้สึกเขาจะเขียนเอาไว้ต้องไปดูอีกที เข้าใจว่าเปิดอยู่ สว. รุ่นใคร รุ่นตัว
ท่านรองประธานครับ เขาเว้นไว้ให้ เพราะว่าตามกฎหมายข้างในนี้จะบอกว่า ถ้าเป็นสมาชิก พ้นจากสมาชิก
วุฒิสภามาไม่เกิน ๒ ปี จะลงไม่ได้ เข้าใจว่ามาตรา ๘๖ ท่านดูมาตรา ๘๖ ต้องดูจากหลัก มาตรา ๘๖ (๑๐)

เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้วไม่เกิน ๒ ปี รองประธานเสรีนั้นพ้นเมื่อ ๒๕๔๙ จะ
เลือกตั้ง ๕๐ หรือ ๕๑ นี้ท่านยังพ้นไม่เกิน ๒ ปีลงไม่ได้ แต่มาตรา ๒๘๗ ท่านลงอ่านลิครับ มาตรา ๒๘๗
เขาไปยกเว้นให้ ไม่ให้นำบทบัญญัตินี้มาใช้บังคับสำหรับการเลือกตั้งครั้งแรก

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็คือสมัครได้ตามบทเฉพาะกาล

ประธาน : แต่จะลง สว. ไม่ได้ เพราะมีมาตราอะไรที่ห้ามไว้ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ตกลงมาตรา ๒๘๗ อนุญาตให้ สว. ปี ๔๓ ลงได้

ประธาน : ลงได้ด้วย คือคงจะมองเห็น นี่พูดเล่นนะครับ ว่าหาเสียงเขตน้อยกว่า ก็ท่าน
สว. ทั้งจังหวัดนี้มันแคบกว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ นี่ตามรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ถ้าจะลง สส. เขตแคบลง

นายมานิจ สุขสมจิตร : แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ต้องการจะห้ามเฉพาะว่า สว.

ไม่ให้มาเป็นอีกนครับ ส่วน สส. ก็เป็นได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะสังเกตเห็นว่า คนที่เป็น สว. ปี ๔๓ เขาก็
พยายามหาเสียงเขาจะเป็น สส. ซึ่งเขาก็ทำได้อยู่แล้ว หาเสียงบ้าง แล้วก็หาเสียงไปอยู่กับกลุ่มใด กลุ่มหนึ่ง
ทำอยู่แล้ว

ประธาน : ท่านพิเชียรมีอะไรต่อไหมครับ ถ้าไม่มี เติญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ประธานโทษครับ ย้อนมามาตรา ๒๓๑/๑ ใหม่อีกนิดหนึ่งครับ
หน้า ๑๑๑ ครับ ที่เขียนไว้ว่า ในการปกครองประเทศโดยวิธีการ ซึ่งมีได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญนี้ตามมาตรา ๖๗ พอมาดูมาตรา ๖๗ ที่ทำต่อไปว่า และในกรณีนี้ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง
ให้ยุบพรรคการเมืองนั้น ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหาร
พรรคการเมืองดังกล่าวนั้นมีกำหนดเวลาห้าปี ในมาตรา ๒๓๑ ไม่ได้ระบุว่า ให้ถอนเมื่อใด แต่มาตรา ๖๗
เขียนไว้ว่าขณะกระทำผิดครับ มาตรา ๒๓๑/๑ แล้วมาตรา ๖๗ พรรคที่ว่า ของหัวหน้าพรรคการเมือง
และกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ถูกยุบในขณะที่กระทำความผิด

ประธาน : คืออยากจะให้เติมคำว่า ดังกล่าว จะเขียนให้เหมือนกันหรืออย่างไรครับ
อะไรที่หาไม่ได้เขียนครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ให้เขียนมาตรา ๒๓๑ นั้นให้ใช้ข้อความเหมือนกับมาตรา ๖๗

ประธาน : เขียนอย่างไร แก้อรรถความเหมือนกันอย่างไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๑๑๑ บรรทัดที่ ๓ ตั้งแต่คำว่า บริหารพรรคการเมืองที่ถูกยุบ
เติมคำว่า ที่ถูกยุบในขณะที่กระทำความผิดเป็นระยะเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หน้า ๕/๕

ดังกล่าว คือจะเหมือนกับมาตรา ๖๗ ครับ ตัดคำว่า ดังกล่าวนั้นมีกำหนด ออกครับ แล้วก็ตัดคำว่า มีคำสั่ง
ให้ยุบพรรคการเมือง ออกครับ

ประธาน : ฉะนั้นต้องเขียนนับแต่วันที่ เป็นคำสั่งให้ยุบ ก็ต้องเขียนศาลรัฐธรรมนูญด้วย
หรือเปล่าหรือไม่จำเป็น ต้องเขียนให้เหมือนกันอีกใช่ไหมครับ เพราะมาตรา ๖๗ ตอนท้ายเขาย้ำอีกที่วันที่
ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : อันนี้ก็เขียนไว้ครับท่าน

ประธาน : ไม่อันนี้บอกวันที่มีคำสั่ง ไม่ได้บอกศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งดังกล่าวครับ

ประธาน : มันคนละฉบับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ที่เดิมครับท่าน

ประธาน : ใช่ คือพูดง่าย ๆ จะขอแก้ถ้อยคำให้เหมือนกับมาตรา ๖๗ พรรคสี่ใหม่ครับ

โอ.เค. ฝ่ายเลขาทำทันทนะ นี่คือมาตรา ๒๓๑ นอกจากที่จะตัดคำว่า กระทำ แล้วยังข้อความตอนท้าย
ขอเหมือนมาตรา ๖๗ พรรคสี่นะครับ บริหารพรรคการเมืองที่ถูกยุบในขณะที่กระทำความผิด
มันใช้ได้หรือเปล่า เพราะว่าตรงนี้ไม่ได้พูดถึงกระทำความผิด เชิญครับ ความจริงมันอันเดียวกัน

นายบรรพจน์ วงศ์สว่าง : ผมคิดว่าท่านอนุกรรมการคงจะหมายถึงว่าต้องการที่จะ
จำกัดไว้ให้ลงโทษเฉพาะกรรมการบริหารของพรรคนั้น ถ้าไม่จำกัดไว้แบบนี้ก็จะลามไปหมด ใครเคยเป็น
กรรมการบริหารพรรคนั้นก็ถูกตัดสิทธิหมด

ประธาน : ไม่ คือมาตรา ๖๗ มันเป็นใหญ่อยู่แล้ว มาตรา ๖๗ มันระบุชัดเจนว่าเฉพาะ
กรรมการบริหารที่อยู่ตรงนั้น ในขณะที่กระทำความผิดจะโดน แล้วก็ตรงนั้นมันจะมีมากกว่ามาตรา ๖๗ นะครับ
มันมีหลายเรื่อง มันก็จะมีแค่มาตรา ๖๗ อันนี้บวกมาตรา ๖๗ เข้ามาพูดด้วย แต่ไม่ได้เฉพาะมาตรา ๖๗
ข้อความตอนต้นเกี่ยวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งยุบพรรค โอ.เค. มันขยาย ถ้าอย่างนั้นจะเขียนอย่างไร
ผมว่ามาตรา ๖๗ มันคลุมใหม่ แต่จะให้ชัดก็คือเสนออย่างที่ท่านว่า เสนอไปนะครับ

นายวัชรนา หงส์ประภักดิ์ : เพื่อให้ถ้อยคำเหมือนกันจะได้ไม่มีปัญหา

ประธาน : ลองเสนอไปดูแล้วกันว่าให้ถ้อยคำสอดคล้องกับมาตรา ๖๗ ตอนท้าย
ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : ผมขออนุญาตต่อครับ มาตรา ๒๓๗ (๑) (ก) บรรทัดที่ ๒
สุดท้ายเลย หรือรัฐวิสาหกิจ ในมาตรา ๒๓๑ (๔) ไม่มีคำว่า หรือ

นายมานิจ สุขสมจิตร : หมายความว่าหน้า รัฐวิสาหกิจ ไม่ต้องมี

ประธาน : พุดง่าย ๆ คือ หรือ ตรงนี้เกินมาไม่ต้องไปพูด เพราะว่า หรือ หลังมันมี หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่นอีกใช้ใหม่ ต้องตัด หรือ และ ออก แค่นั้น มาตรา ๒๓๗ (๑) ขอให้ตัด หรือ หน้าคำว่า
รัฐวิสาหกิจ ออก

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : มาตรา ๒๓๗ (๓) หน้า ๑๑๕ ที่เขียนไว้ว่า ผลการตรวจสอบ นั้น
จะเพิ่มคำว่า รายงาน ใหม่ครับ เพราะว่าอยู่ดี ๆ เริ่มขึ้นมา ผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : จะเพิ่มคำว่าอะไร

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : เพิ่มคำว่า รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นหน้าที่ของผู้ตรวจการต้องรายงาน คือถ้อยคำพอ (๓)
แล้วรายงานมา เพราะว่าท่านรายงานอยู่

ประธาน : ไม่ครับ มันขาดคำว่า รายงาน โอ.เค. ครับ เติมคำว่า รายงาน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : รายงานผลและผลการปฏิบัติหน้าที่ คือให้รู้ว่าเป็นหน้าที่
ของผู้ตรวจการ

ประธาน : เติมคำว่า รายงาน ถูกแล้วครับ ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบุลย์ : เพิ่งดูได้เท่านี้ครับ

ประธาน : เพิ่งตรวจได้แค่นี้หรือ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ผมมีมาตรา ๒๔๒ วรรคสุดท้ายเลย คำที่ว่านี้ว่าผู้กระทำ
ความผิด ผมว่าน่าจะเติมคำว่า ผู้กระทำผิด

ประธาน : มาตรา ๒๔๒ หรือครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : วรรคสุดท้ายครับ บรรทัดสุดท้ายเลยครับ หน้า ๑๑๙

ประธาน : จะแก้ยังไงครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : แก่คำว่า ผู้กระทำผิดเพิ่มเติม ผู้กระทำ
ความผิด เพราะมาตรานี้พูดว่าคนอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่แทนระหว่างไหนได้บ้าง คณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ต้องให้คนอื่น ให้ประธานเลือกมาปฏิบัติหน้าที่ จนกว่ากรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือมีคำพิพากษา
ศาลฎีกาว่าผู้กระทำผิด

ประธาน : หมายความว่าตัวพันไปเมื่อเขาไม่ได้กระทำผิด มันก็จะเกิดผลว่าเขาทำ
หน้าที่ไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันผู้ทำผิดก็ขาด ก็เลยไม่มีใครทำหน้าที่ขึ้นมา

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : คือถ้าศาลพิพากษาผู้กระทำผิดบับ คนปฏิบัติ
หน้าที่แทนก็หมดหน้าที่ไป

ประธาน : หมดหน้าที่ไป แต่กรรมการ ปปช. ก็เหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : กรณีหมายถึงว่า กรรมการป้องกันปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เพราะ

ประธาน : ตามวรรคสาม เพราะกรณีนี้

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ถูกร้องเรียน ตามมาตรา ๒๔๒ วรรคสาม มีกรณีที่ถูกร้องเรียน

ประธาน : จนกว่าจะมีคำพิพากษาให้ยกคำร้อง ถ้าอย่างนั้นก็ต้องมาดูตรงนี้ว่า เขาเขียน
เขามีความหมายอะไร เพราะอันนี้เราจะกลับคำเขาเลย กระทำผิด กับ ไม่ได้กระทำผิด ของเขาให้เข้ามา
ทำหน้าที่แทน ๒ กรณี ในกรณีที่กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
เพราะถูกฟ้องคดีอาญา และมีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทั้งหมด ให้ประธานศาลฎีกาและประธาน
ศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ จะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็คือตัวไม่ผิด ตรงนี้ก่อนที่จะไปอ่าน
หรือมีคำพิพากษา พอเขาตัดสินว่าไม่ผิดนี้ ตัวก็เข้ามาได้แล้ว ถูกไหมครับ มันก็เข้าความหมายว่า กรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะเมื่อยกคำร้อง

เขาก็ปฏิบัติหน้าที่ได้ คือว่าไม่มีความผัดผ่อนแหละ ฉะนั้นข้อทำเขามีความหมายอย่างไร เราก็มานั่งดูกัน หรือมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาว่าผู้กระทำความผิด ผมคิดว่าเจตนาของเขา ผมเข้าใจว่า คุณเต็ม มีได้ ไม่ได้ เพราะเจตนาของเขาเท่าที่ผมดูตรงนี้นะครับ หมายความว่า ถ้าศาลฎีกาตัดสินว่าผิด คนที่เข้ามาทำแทนก็ทำไม่ได้ เพราะจะต้องเลือกซ่อมทันที ผมว่าเขาถูกอยู่แล้ว เชิญครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ท่านประธาน ผมเพียงแต่จะสนับสนุนท่านประธาน ผมคิดว่าคนนั้น จะมีสิทธิปฏิบัติหน้าที่แทนได้เฉพาะที่ยังคิดว่าคนนั้นทำหน้าที่ได้อยู่ ถ้าทำไม่ได้โดยศาลตัดสินว่าผิดทั้งหมด อำนาจทำไม่ได้แล้ว

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : คือพรรคสามที่ว่า ถ้ากรรมการถูกร้องเรียนว่ากระทำความผิด เขาปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เลย ก็เป็นเหตุที่พรรคจะต้องหาคนมาปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธาน : แต่คนที่เข้ามาแทนกระทำได้จนกว่า ดูบรรทัดที่ ๔ จากท้าย โดยให้ผู้ที่ได้รับ แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนดำรงตำแหน่งแทน จะปฏิบัติหน้าที่ได้ แค่นั้นนะ ถ้าศาลฎีกายกคำร้อง เขาปฏิบัติหน้าที่ได้ คนที่เข้ามาทำหน้าที่แทนนี้เขาทำไม่ได้ แล้ว ก็จบ ทำไม่เขาถึงมีต่อไป หรือมีคำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่า ผู้กระทำความผิด พอศาลฎีกาตัดสินว่า ปปช. คนนั้นผิด คนนั้นพ้นตำแหน่งใช่ไหมครับ ตัว ปปช. เดิม พ้นตำแหน่ง พ้นตำแหน่งต้องมีการเลือกตั้งซ่อม คนที่เข้ามาแทนไม่มีสิทธิจะแทนแล้ว มันแยกเป็น ๒ ส่วน ตรงนี้ ฉะนั้นตรงนี้ผมว่าเขาถูก

นายมานิจ สุขสมจิตร : อยากให้พิจารณา อันนี้ผมจำได้ว่าผมเป็นคนเสนอเข้าไปเอง บอกว่า ช่วงที่เกิดสุญญากาศขึ้นมาอย่างครวที่แล้ว

ประธาน : มันไม่มีสุญญากาศแล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : หมายถึงอย่างนี้ คือให้ตั้งให้หาคนเข้าไปแทน ถ้าเผื่อเป็นกรณีที่ไม่มีคนทำงาน ถ้าบอกว่าผู้กระทำความผิดมันก็จะไม่มีคนมาทำงานแทนเลย

ประธาน : ขั้นตอนสรรหามันเร็วมากแล้ว เพราะพอตัดสินว่าผิดคุณพ่อนี้ เขาต้องสรรหาทันที มันไม่ใช่ขั้นตอนที่ยื่นจนเป็นปี

นายมานิจ สุขสมจิตร : มีบทกำหนดหรือเปล่าว่าต้องสรรหาภายในกี่วัน

ประธาน : ผมคิดว่ามีครับ ไปเปิดดู ปปช.

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ผมยังคิดว่าถ้าตัดสินว่าไม่มีผิดปั๊บ คณะกรรมการ ปปช. คนนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เหมือนเดิม คนที่ทำแทนนะหมดภาระไปในตัว ทีนี้ถ้าตัดสินว่าผิด ระหว่างสรรหา คนที่ทำแทนก็ยังปฏิบัติหน้าที่ได้อยู่

ประธาน : ผมว่าไม่ควรแล้ว ก็เขาให้มาชั่วคราว ในกรณีที่ทำหน้าที่ไม่ได้ และเหลือกึ่งหนึ่ง

ประธาน : ผมว่าไม่ควรแล้ว ก็เขาให้มาชั่วคราว ในกรณีที่ทำหน้าที่ไม่ได้ และเหลืออีกหนึ่ง
เหลือไม่ถึงครึ่ง

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอากรณีหมดทั้งคณะเลย เขาทำหน้าที่ไม่ได้เลย

ประธาน : ทั้งคณะก็เข้ามาสิ อย่างกรณีคราวที่แล้วขึ้นศาล ก็ตั้งขึ้นมาได้เลย ๙ คน
ก็ ๙ คนทำหน้าที่แทน แต่ว่าเมื่อไรที่ศาลพิพากษาว่าผิด ทำไม่ได้แล้ว ต้องสรรหาจริง ๆ แล้ว แต่ว่าถ้า
ศาลพิพากษายกคำร้อง ตัวก็หมดหน้าที่เหมือนกัน คือพูดง่าย ๆ ตัวจะมีหน้าที่แทนเขาอยู่จนกระทั่งศาล
พิพากษา ไม่ว่าจะพิพากษาทางใด ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : มันจะเกิดสุญญากาศ

ประธาน : มันสุญญากาศไม่นาน เพราะว่าการสรรหาที่ถูกต้อง สุญญากาศเกิดขึ้น
ตรงที่ท่านพูด ก็คือเขาไม่พ้นตำแหน่ง จึงสรรหาไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันเขาก็ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ เพราะว่า
ถูกฟ้อง แล้วกฎหมายห้ามปฏิบัติหน้าที่ ตรงนั้นเป็นสุญญากาศ แต่ถ้าถูกศาลพิพากษาเอาผิด พ้นตำแหน่ง
แล้ว มันไม่มีสุญญากาศ เพราะต้องดำเนินการสรรหา เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สว่าง : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ผมรู้สึกว่ามันน่าจะเป็น
อย่างนี้ว่า บุคคลซึ่งเข้ามาทำหน้าที่แทนนั้นกระทำต่อไปจนกว่าศาลพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหา
นั้นไม่ผิด ก็หมดหน้าที่อีก บุคคลผู้ถูกกล่าวหาที่กลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทน แต่ถ้าหากศาลพิพากษาว่าบุคคล
ผู้ถูกกล่าวหา
นั้นกระทำผิด เป็นอันว่าบุคคลนั้นกลับมาไม่ได้ คนนี้ก็ยังคงจำเป็นต้องทำต่อไป กระบวนการ
สรรหา
ก็เริ่มต่อไป ในขณะที่การทำงานนั้นไม่ขาดตอน

ประธาน : ผมว่าอันนี้ถ้าอย่างนั้นต้องถามไป ไม่ใช่เราเสนอตัด หรือเสนอว่า มิได้กระทำ
ความผิด ต้องถามว่าหมายความว่าอย่างไร ถ้าหมายความว่า ถ้าศาลพิพากษาว่ากระทำผิดแล้ว ยังอยาก
ให้เขาทำหน้าที่ต่อไป เราก็เขียนอย่างนี้ไม่ได้ จะให้เขาทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการสรรหาคนใหม่มาแทน
ก็จะเขียนอย่างนี้ไม่ได้แค่นั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เอาอย่างท่านประธานว่า ก็บอกว่าบทบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์
อย่างไร

ประธาน : เจตนารมณ์อย่างที่ผมว่า เขาเขียนถูกแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ถามไปว่ามีเจตนารมณ์อย่างไร

นายวัชรนา หงส์ประภัทร : ผมว่าคำว่า จนกว่า มันเน้นให้ชัด อย่างที่ท่านประธานพูด
น่าจะถูก

ประธาน : ท่านครับ ไปแล้วต้องช่วยบอกว่ากรรมการบางท่านมีความเห็น ขอตั้ง
ข้อสังเกตว่า เพราะไม่ใช่ทุกคน ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็หลายท่าน ท่านอรรถกิติคงไม่เห็นด้วย ท่านวัชรนา

ก็ไม่เห็นด้วย ท่านวีระพลก็ไม่เห็นด้วย อาจจะต้องออกเสียงข้างมากถ้าอย่างนั้น

นายบรรพจน์ วงศ์สว่าง : ขออนุญาตอย่างนี้ กระผมคิดว่าถ้าจะถามต้องถามว่า ท่านเขียนอย่างนี้หมายความว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหา นั้นถูกตัดสินว่ากระทำผิด ผู้ซึ่งเข้ามาแทนก็ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ใช่หรือไม่

ประธาน : ผมว่าอย่างนี้ดีกว่า คือขอเป็นมติดีกว่าว่าเห็นอย่างไร แต่ถ้าหากว่าคนที่เห็นด้วยว่าถูกต้องแล้วนี่ชนะ ก็ยังบอกมีข้อสังเกตจากกรรมาธิการบางท่านว่าอย่างนั้นนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธาน ถ้อยคำมันมีอยู่หน้า ๑๑๙ แล้ว ว่าให้ผู้ที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตำแหน่งได้จนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ตนมาดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือมีคำพิพากษาว่าผู้นั้นกระทำผิด มันก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าเขามีเงื่อนไขในการที่เขาปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้วนะครับ

ประธาน : คือข้อแรกตรงที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็คือเขายกคำร้อง ศาลฎีกายกคำร้อง พูด่าง ๆ คือไม่ผิด แล้วเขากลับมา ฉะนั้นถ้าท่านจะมาเติม มีได้กระทำความผิด ตรงนี้ ก็คืออันเดียวกับข้อแรก

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : คือถ้าว่ากันตามที่บัญญัติไว้แล้วนี่นะครับ ก็หมายความว่าเมื่อศาลพิพากษาว่าผู้หนึ่งกระทำความผิด คนที่มาทำแทนนี้ไม่มีหมุดอำนาจทันทีเลย

ประธาน : หมุดอำนาจผมเห็นด้วย และเห็นว่าสมควรหมุดอำนาจ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าเผื่อเราเห็นว่า บัญญัติอันนี้ไม่ได้เพราะอะไร นี่ก็อาจจะตอบไม่ได้จนกว่าจะมีคณะกรรมการป้องกันมาแทน ที่สรรหาได้แล้วนี่คิดว่าหมุดหน้าที่

ประธาน : ไม่ ผมเห็นว่าหมุดทันทีก่อนสรรหา

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : นี่ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วผมจะทำแทน เพราะมันจะขาดองค์ประชุมนะครับ

ประธาน : มันไม่นาน มันไม่ใช่ช่วงที่

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ที่เขาพูดสรรหาไม่นาน ผมว่าช่วงนั้นมันขาด

ประธาน : ที่เราทำอันนี้คุณมานิจเองเสนอมานี้ก็เนื่องมาจากว่าเกิดปัญหาที่ ปปช. ขาดตั้ง ๒ ปีอะไรอย่างนี้ แต่มันไม่ใช่สรรหาซึ่งทำเวลาเพียงแค่ ๒ เดือน ๓ เดือน

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ ผมว่าเสนอความเห็นไปทั้ง ๒ แนวเลยได้ไหมครับ

ประธาน : ผมขอมติเพื่อเป็นเสียงข้างมากก่อน แล้วหลังจากนั้นถ้าฝ่ายข้างน้อยยังติดใจก็จะตั้งเป็นข้อสังเกต ถ้าอย่างนั้นผมขอมติมติครับ ท่านพิเชียรครับ ขอฟังนิดหนึ่ง ผมขอมติมติหนึ่งว่า ใครคิดว่าวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๔๒ ถูกต้องแล้วขอให้ยกมือ

(มีกรรมาธิการยกมือ)

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเสียงข้างน้อยยังอยากให้มีข้อสังเกตของเสียงข้างน้อยไปไหมครับ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ความจริงผมเห็นว่าถูกต้องนะครับ แต่ว่าเจอน่าจะถามเขาว่าหมายความว่า ไม่มีเจตนาจะให้มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่แทนในระหว่างการสรรหาใช่หรือไม่

ประธาน : ก็ได้ครับ คณะกรรมการเห็นว่าข้อความอยากได้ถูกต้องแล้ว แต่มีข้อสังเกตว่า ผมว่าในระหว่างการที่จะต้องสรรหาผู้มาแทนผู้พิพากษาที่มีความผิดนั้นได้คำร้องที่ว่าเจตนาจะไม่ให้ผู้นี้เข้ามาทำแทนใช่ไหมครับ เชิญครับ เชิญมาตราต่อไปครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ท่านประธานครับ หน้า ๑๑๔ ครับ มาตรา ๒๓๕

ประธาน : มาตรา ๒๓๕ นะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๑๑๔ คำว่า ของ นั้นเกินมาครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของ

ประธาน : มาตรา ๒๓๕ มันตัด วรรคอะไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคห้าครับ

ประธาน : วรรคห้า คำว่า ของ เกินมาครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แล้วนอกจากนั้นนะครับ ท่านครับ ที่บอกว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน
มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี แต่มาตรา ๒๔๕ ระบุไว้ครับว่า คราวละ เพิ่มมาตรา ๒๔๕ ครับ

ประธาน : คงไม่ครับ เพราะอันนี้มีคราวเดียว

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๔๕ เรื่องกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีวาระการดำรง
ตำแหน่งคราวละ ๖ ปี วรรคห้าครับ

ประธาน : นั่นสิเขาห้ามเป็น ๒ ครั้งหรือเปล่าครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ห้ามครับ และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียวครับ

ประธาน : โอ.เค. อย่างนั้นถ้ามันเหมือนกัน สองร้อยอะไรนะครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๔๕ วรรคห้าครับ

ประธาน : วรรคห้า ถ้าอย่างนั้นก็ตั้งข้อสังเกตไปนะครับ มาตรา ๒๓๕ กับมาตรา ๒๔๕

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๓๕ วรรคห้า และก็มาตรา ๒๔๗ วรรคสี่ ไม่มีคำว่า

คราวละ มาตรา ๒๓๕ วรรคห้าครับ

ประธาน : ไม่มีคราวละ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : กับมาตรา ๒๔๗ วรรคสี่ครับ

ประธาน : มาตรา ๒๔๗ วรรคสี่

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่มีครับ ไม่มีคำว่า คราวละ ครับ

ประธาน : อันไหนมี อันไหนไม่มีครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๓๕ วรรคห้า ไม่มีครับ

ประธาน : มาตรา ๒๔๗ วรรคสี่ก็มี

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่มีครับ

ประธาน : มาตรา ๒๔๗ ไม่มี

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : แต่มาตรา ๒๔๕ วรรคห้ามีครับ

ประธาน : มาตรา ๒๔๗ เรื่องอะไร

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : กรรมการสิทธิครับ

ประธาน : ก็พูดง่าย ๆ มาตรา ๒๓๕ กับมาตรา ๒๔๗

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วรรคสี่ครับ

ประธาน : วรรคสี่น่าจะเสนอ ไม่มีทั้งคู่ในขณะนี้

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

บัญชีญา ๗/๓

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๔๕ มี

ประธาน : มาตรา ๒๔๕ พรรคอะไรเอ่ย พรรคห้าควรเป็นอย่างไรแล้วกัน ให้เขาไปดูว่าควร
จะมี ไม่มี หรือเราจะให้ตัด

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ควรตัดครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นไปตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๒๔๕ สิครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : พรรคห้า ควรตัด คราวละ ออก

ประธาน : พรรคห้าให้ตัดคำว่า คราวละ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับ ๒ มาตราที่ไม่มี
ถูกใหม่ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ก็คือเป็นการซ้ำซ้อน

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : หลักขององค์กรอิสระ คือ ดำรงตำแหน่งวาระเดียว เรื่องที่เป็น
คราวละนี้ก็ คือ เป็นคำเกินของมัน

ประธาน : ตกลงควรจะตัด คราวละ ออกใช้ใหม่ครับ คราวละนี้มีอยู่ที่ที่ ที่เดียวนะครับ
ฉะนั้นก็อย่างนี้ครับ ก็เสนอให้ตัดมาตราที่มีคำว่า คราวละ ออก โดยอ้างอิงไปว่า อีก ๒ มาตราไม่มีนะครับ
ถูกใหม่ วาระเดียวมันเขียนอยู่เดียว

นายมานิจ สุขสมจิตร : ตัดคำว่า คราวละ ออก ถ้ามี คราวละ อยู่ หมายความว่า
คุณเป็นได้หลายคราว

ประธาน : โอ.เค. ครับ เชิญท่านต่อไปครับ ยังไม่มีนะครับ ถ้าอย่างนั้นฝ่ายเลขาคณะที่ผม
แก้ของผม จำได้ไหม เดี่ยวจะได้บอกท่านเสียเลย มันมีอยู่อันหนึ่งซึ่งผมขอเสนอ เพราะว่าข้อความที่ผม
แทรก มาตรา ๒๙๖ เราจะแก้อย่างไร ช่วยดูมาตราในหน้า ๑๕๕ หน่อยนะครับ มาตรา ๒๙๖ เกี่ยวกับ
เรื่องตุลาการนะครับ มาตรา ๒๙๖ ในหน้า ๑๕๕ เขาคิดพรรคแรกเลยนะครับ ผมจะมีปัญหาพรรคแรก
กับพรรคสาม ในพรรคแรกเขาเสนอมาอย่างนี้ว่า ในวาระเริ่มแรกให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาที่เกษียณอายุ
ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาตามมาตรา ๒๑๔ ได้ แล้วก็มี
ข้อความต่อไป สิ่งที่น่าจะต้องแก้ไขก็คือว่า ที่เขาพูดไว้ให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาทำหน้าที่ต่อไปนี้ คำว่า
ผู้พิพากษาศาลฎีกา เป็นคำเฉพาะ หมายถึง ตำแหน่งบุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกา
ในขณะที่ผู้พิพากษาในศาลฎีกามีหลายตำแหน่ง ผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
รองประธานแผนกซึ่งมีหลายแผนก รองประธานศาลฎีกา ถ้าเขียนอย่างนี้ก็หมายความว่าเฉพาะตัวคนที่เป็น
ผู้พิพากษาศาลฎีกาไม่ใช่ตำแหน่งอื่นนะครับ แล้วที่บอกเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ นั้น
ไม่ใช่ เพราะว่าพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ของการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสใน ศาลฎีกานั้น เขาจะกำหนด

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ว่าผู้พิพากษาที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใด ขอไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในปีงบประมาณถัดไป ต่อ ๆ ไปได้นะครับ ฉะนั้นตรงนี้ขอแก้แบบนี้ครับ ในวาระเริ่มแรกให้ผู้พิพากษา ต้องเติมคำว่า ในครับ ในศาลฎีกานะครับ แล้วก็เติมข้อความต่อไปว่า ที่ดำรงตำแหน่ง ในวาระเริ่มแรกให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ แล้วก็ข้อความเติมในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ พุดง่าย ๆ คือปีงบประมาณนี้ครับ ซึ่งจะจบในวันที่ ๓๐ กันยายน สามารถปฏิบัติหน้าที่ ก็เติมข้อความเติมต่อไปเหมือนหมด ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาตามมาตราระยะครับ นี่คือวรรคแรก ส่วนวรรคสามซึ่งขณะนี้เขาเขียนขึ้นมาใหม่ครับ เขาบอกว่า กฎหมายที่ตราขึ้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะต้องมิบทบัญญัติให้ผู้ที่จะเกษียณอายุราชการในระยะสิบปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทายอดเกษียณอายุราชการแบบขั้นบันไดและสามารถไปขอดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสได้ อย่างที่ผมเขียนแล้วมันไม่มีการเกษียณอายุในขณะที่ยังอายุ ๖๐ ปี แต่ความมุ่งหมายของเขาก็คือ ตอนอายุ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ให้สามารถเพราะวรรคสองบอกว่าให้อยู่ถึง ๗๐ ปีครับ แล้วก็เป็นผู้พิพากษาอาวุโสได้ครับ ความมุ่งหมายก็คือว่าจะให้มีบทบัญญัติให้คนที่อายุ ๖๐ ปี ในปีงบประมาณไหน ไม่ใช่ว่าอยู่ ๗๐ ปีทันทีเลย ไม่ใช่ ๗๐ ไปเลย เขาให้ทยอย คล้าย ๆ ว่าคนที่ควรจะออกปีนี้แล้วไปออกปีหน้า อย่าใช้คำว่า ออก ไปเป็นอาวุโสหรืออะไรนี่ครับ แต่ไม่ใช่เกษียณอายุ ฉะนั้นผมจะขอแก้ว่า กฎหมายที่จะตราขึ้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะต้องมิบทบัญญัติให้ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ที่จะเกษียณอายุ ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใด แล้วก็ต่อด้วย ในระยะสิบปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทายอดแต่ไม่ใช่ทยอยเกษียณอายุทยอยพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น แล้วก็ต่อด้วยแบบขั้นบันไดนะครับ จากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น สิ้นปีงบประมาณที่ตัวอายุ ๖๐ ปีครับ แบบขั้นบันไดแล้วก็เติมต่อไปว่า และสามารถขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในปีงบประมาณต่อไปได้ นั่นคือสิ่งที่เราจะขอเพิ่มให้มันชัดเจนครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานจะเสนอในที่ประชุมใหญ่ใช้ไหมครับ

ประธาน : เสนอว่าเป็นการที่เราแก้ไม่ได้แก้หลักการนะครับ แก่ถ้อยคำ เพราะมันผิดผู้พิพากษาไม่ได้เกษียณอายุราชการที่อายุ ๖๐ ปีครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ใช่ครับ แล้วจากนั้นเราต้องเสนอในที่ประชุมใหญ่

ประธาน : นี่เราไปเสนอ ไม่ใช่ เราเสนอการตรวจร่างไปยังกรรมการตรวจร่าง เขาเอาไม่เอาเรื่องของเขาครับ แล้ววันที่ ๕ ถ้าเขาเอาเขาก็ต้องไปบอกว่าเพราะอะไร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ถ้าเขาเอาเขาอาจจะเปลี่ยนตามที่ท่านว่า

ประธาน : ตามที่เราว่านะครับ เราจะให้เหตุผลไปอย่างที่เรียนนะครับว่า ๑. ก็คือว่า ตำแหน่งผู้พิพากษาในศาลฎีกาไม่ได้มีอย่างที่เขาเขียนนะครับ ๒. มันไม่มีการเกษียณอายุ แต่มันเป็นเช่นนี้ ฉะนั้นต้องเขียนให้มันถูกต้อง นี่คือความมุ่งหมายที่เขาเจตนา แต่ถ้อยคำที่เขาเขียนมันใช้ไม่ได้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือผมขออนุญาตอภิปรายสั้น ๆ

ประธาน : เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือผมเห็นด้วยกับที่ท่านประธานบอกนะครับว่า คำว่า ให้ผู้พิพากษาศาลฎีกา ความจริงในผู้พิพากษาศาลฎีกามีการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นี้มากมาย อย่างที่ท่านประธานว่า คือมีทั้งประธานแผนก มีทั้งหัวหน้าคณะแล้วยังมีตำแหน่งประธานและรองประธาน ถ้าเขียนอย่างนี้ ถ้าเขียนตามแบบเดิม อาจจะหมายถึงเฉพาะผู้พิพากษาศาลฎีกาที่ไม่มีตำแหน่ง ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ มีพรรคสุดท้ายครับ ซึ่งคุณเจริญขอแก้แล้ว แต่ที่พิมพ์มานี้ยังไม่ได้แก่นะครับ ข้อความในพรรคสุดท้าย

ประธาน : โทษที ผมเห็นแล้วกำลังคุยอยู่ กำลังจะพูดอย่างนี้ หนังสือที่เราจะออกไปนี่นะครับ เราจะพูดอย่างนี้เพราะว่าความจริงแล้วร่างที่เราได้รับ เราได้รับประมาณสัก ๓ ทูม ซึ่งขณะนั้นยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ พวกเหล่านี้มันมาที่หลังทั้งนั้น ฉะนั้นผมกำลังจะทำเสนอไปที่ผลของการตรวจครั้งนี้ ผมร่างหนังสือเอาไว้ว่า เราได้รับมอบหมายให้ทำอย่างนี้ บัดนี้คณะกรรมการได้ตรวจร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... ที่ได้มีการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราของสภาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการได้ตรวจจากร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ที่ได้รับในคืนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ คือเรากำหนดไว้เลยว่าที่เราได้รับคืนนั้น เพราะฉะนั้นจะว่าเราไม่ได้ว่า ข้อความอะไรที่นั่น แต่ว่า เอละ โดยที่มันปรากฏอย่างนี้ -----

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ฉะนั้นจะว่าเราไม่ได้ว่าข้อความอะไรที่นั่น แต่ว่าเอาละ โดยที่มันปรากฏอย่างนี้ เราอาจจะเสนอไปว่า ควรใช้วรรคสอง วรรคสาม ทั้ง ๆ ที่รัฐอยู่แล้วว่าเขาแก้ ฉะนั้นมาตรา ๒๙๖ วรรคสี่ ที่เขาใช้คำว่า ให้นำความในมาตรานี้ ความจริงเขาแก้แล้ว ให้นำความในวรรคสองและวรรคสามไปใช้บังคับ เราก็เสนอไปด้วยว่าต้องแก้ พอเข้าใจจะครบฝ่ายเลขานุการ เรายึดหลักว่าร่างนี้เราจับจากร่างที่เขาให้เราในคืนวันที่ ๓๐

นายมานิจ สุขสมจิตร : เห็นด้วย แต่ควรจะบอกเวลาไปด้วยใหม่ว่าเวลาเท่าไรที่เราได้รับ เพราะว่าวันนั้นพิจารณาไปเกินกว่านั้น

ประธาน : ไปเติมเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ไปบอกท่านอีกทีว่า ที่ประชุมเขาเอาอย่างนั้น เพราะว่าบางอย่างมันแก้อย่างที่บอก

นายวิชา หงส์ประภักทร : ท่านประธาน โทษทีเถอะ ผมมีในใจอยู่นิดหนึ่งว่า แบบชั้นบันไดเป็นที่เข้าใจกันของคนทั่วไปหรือเปล่า

ประธาน : เขาคิดคำอื่นไม่ได้ แล้วเขารับหลักการไปแล้ว ฉะนั้นอย่าไปยุ่งกับเขา เขาต้องไปบัญญัติตัวกฎหมายลูก

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมว่า ทயอย ไม่มี สระอะ นะครับท่านประธาน

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการช่วยดูเอาแล้วกัน ช่วยตรวจพจนานุกรม แล้วก็ช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามแล้วกัน ไม่เป็นไรครับ มอบให้ฝ่ายเลขานุการเขาไปดู ช่วยไปดูพจนานุกรมก็แล้วกัน เชิญครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ ผมมีนิดหนึ่งอาจจะไม่เป็นสาระเท่าไร มาตรา ๒๖๑ คำว่า ส่อว่า ส่อว่า ส่อว่า หน้า ๑๓๑

ประธาน : หน้า ๑๓๑ เรื่องอะไรครับ

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : คือเรื่องการถอดถอนจากตำแหน่ง มาตรา ๒๖๑ นี้ใช้คำว่า ส่อว่า เยอะเหลือเกิน เช่นว่า ผู้ใดมีพฤติกรรมร้ายผิดปกติส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจ

ประธาน : ผมเข้าใจว่าเป็นเจตนาเขาว่าเพียงแค่ว่าส่อเท่านั้นใช่ไหม

นายมหินทร์ สุรดิษฐ์ : ตัดคำว่า ส่อ ออกเสียบ้างได้ไหมครับ เอา ส่อ คำเดียวในวรรคแรก ส่อในทางทุจริต เว้นวรรค กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ประธาน : เดี่ยวเจอศรีธนญชัย

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้ ผมขออนุญาตอธิบายต่อนะครับ คืออันนี้ต้องการจะเล่นงานพวกนี้พวกคนไม่ดีทั้งหลายทั้งปวงนี้แหละ แต่ครั้งจะไปบอกว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ นั้นหมายความว่าอาจจะต้องขวจัด ดำจัดไปเลย อันนี้ต้องการจะเล่นพวกสี่เทาด้วย

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

นายมนตรี สุจริตกุล : พรรคนี้ส่อแล้วก็ต่ออยู่แล้ว มันคือ ส่อ คำแรกส่ออยู่แล้ว ส่อมาจนกระทั่งหรือที่ฝ่าฝืน

ประธาน : มีอันหนึ่งที่ผมจำไม่ได้ ท่านกรรมาธิการที่อยู่ในสภาจำได้ไหม มันมีการรับคำแปรญัตติคำหนึ่ง ใช้คำว่า หลักการบริหารราชการที่ดี หรือจัดการที่ดี คำแปรญัตติเป็นเช่นนั้นแล้วชนะด้วย แต่ว่าคำนี้ในร่างผมจำไม่ได้ในมาตราไหน ๒ มาตรา ใช้คำว่า หลักธรรมาภิบาล ฉะนั้นคำนั้นที่รับแปรญัตติมามันขัดกับคำนี้ ผมจำไม่ได้ว่ามาตราไหน ต้น ๆ ขึ้นตอนนี่ออกใหม่ หลักธรรมาภิบาลเป็นคำที่เราใช้ใน ๒ มาตรา ซึ่งผมก็จำไม่ได้ว่ามาตราไหน Good governance มาใช้หลักธรรมาภิบาล แต่ว่าในคำแปรญัตติที่ชนะขึ้นมาในช่วงแรกนี่นะครับ มันจะมีอยู่อันหนึ่งที่ชื่อว่า หลักการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี หรืออะไร ซึ่งมันใช้อยู่ ๒ คำนี้ มันจะขัดกัน แต่ผมไม่ได้จดมาตราไว้ ใครนี่ก็ออกบ้างครับ แต่ว่าความจริงยกร่างเขารู้อยู่แล้ว ผมพูดด้วยวาทะกับเขา มันต้องไม่ใช่ชัดเจน มันต้องเหมือนกัน คำเดียวกัน

นายมานิจ สุขสมจิตร : มันน่าจะเหมือนกัน แต่ว่าการใช้คำว่า หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เหตุที่ชนะก็เพราะว่าผู้ยกเรื่องนี้ขึ้นมาได้อ้างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่ออกมาสมัยรัฐบาลคุณทักษิณ

ประธาน : ผมจำไม่ได้ว่าชนะมาตราไหน

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : หน้า ๒๗ มาตรา ๗๓

ประธาน : ต้องดูว่าแปรญัตติอย่างไร มาตรา ๗๗ แล้วผมก็ไม่ได้จดว่าอันไหนแพ้ ต้องดูจากคำแปรญัตติ หลักบริหารกิจการที่ดีอยู่ไหนครับ (๔) หรือครับ

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : หน้า ๒๘ บรรทัดที่ ๔

ประธาน : มาตรา ๗๗ (๔) นะครับ ที่นี้ผมจำไม่ได้ว่าหลักธรรมาภิบาลคือมาตราไหน ๒ มาตรา

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : ผมอ่านดูแล้วไม่เห็นมี คำว่า หลักธรรมาภิบาล อยู่เลย

ประธาน : ไม่ใช่ตรงนี้ครับ อยู่ในมาตราอื่น

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : ใช่ครับ มาตราอื่นผมก็ดู

ประธาน : มีแน่ครับ เพราะผมจำได้ ๒ มาตรา

นายวีณัส มานมุงศิลป์ : ท่านประธานคิดว่าอันไหนเหมาะ

ประธาน : คือผมเรียนก็คือว่าเราถือหลักว่าจะใช้คำเดียวกัน

เจ้าหน้าที่ : ท่านประธานคะ หน้า ๓๒ มาตรา ๘๓ (๒)

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๗๓ ด้วยครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ได้ไหมครับ ดึงไปนิดหนึ่งว่า ตรงนี้หลักของมาตรา ๗๗

วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ที่ใช้คำว่า หลักการบริหารราชการบ้านเมืองที่ดี แต่มาตราอะไร ๒ อันที่คุณว่าเมื่อสักครู่นี้ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง กับมาตรา ๘๓ (๒) และอันนี้มาตรา ๗๗ (๔) ลองทำข้อสังเกตไปแล้วกันว่าอย่างมาตรา ๗๓ ใช้คำว่า หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ถ้าอย่างนั้นต้องตั้งต้นตั้งแต่มาตรา ๗๓ ฝ่ายเลขานุการครับ เรื่องนี้ทำที่มาตรา ๗๓ แล้วกันว่ามาตรา ๗๓ วรรคแรกใช้คำว่า หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาตรา ๗๗ (๔) ใช้คำว่า หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แล้วก็มาตรา ๘๓ (๒) ใช้คำว่า หลักธรรมาภิบาล จะสมควรใช้ถ้อยคำให้ตรงกันหรือไม่ ตั้งข้อสังเกตไปอย่างนั้น เราก็ไม่ได้ว่าอะไร ตั้งข้อสังเกตไปอย่างนั้นแล้วกัน ตั้งข้อสังเกตไปที่มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งถ้าอย่างนั้น เพราะเป็นมาตราแรกที่มาถึงก่อน ฝ่ายอนุกรรมการได้ก็มาตราแล้ว

นายสุพจน์ ไขบุญ : มีมาเพิ่มอันหนึ่งครับ มาตรา ๒๕๓ หน้า ๑๒๗ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งมันรวมถึงตายด้วยแล้วครับ

ประธาน : มาตราไหน

นายสุพจน์ ไขบุญ : มาตรา ๒๕๓ บรรทัดที่ ๒ ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ไม่เหมือนกันนะ พ้นก็พ้น ตายก็ตาย ไม่เหมือนกัน

นายสุพจน์ ไขบุญ : คืออย่างนี้ครับ เรื่องการพ้นจากตำแหน่งไม่ว่า สส. สว. หรือ คณะรัฐมนตรีนั้น การพ้นจากตำแหน่งโดยการสิ้นสุดมันรวมถึงตายด้วย ผมเห็นว่าควรจะตัดคำว่า หรือตาย ออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คล้าย ๆ ว่ามันอยู่ด้วยกันแล้ว จะไปใส่ทำไมให้ฟุ่มเฟือย

ประธาน : โอ.เค. ครับ ควรตัดคำว่า หรือตาย ออก เพราะว่า การตายก็เป็นเหตุของการพ้นจากตำแหน่งเหตุหนึ่งนะครับ เชิญครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : เดียวกลับไป ผมไปดูเดี่ยวได้ตัดอีกเยอะ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ถ้าดูอย่างนี้ ท่านประธานครับ วันที่ ๕ นี้ยังอาจจะมี การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำอะไรได้อีกเยอะพอสมควร

นายมานิจ สุขสมจิตร : มีข้อหารืออย่างนั้นนะครับว่า วันที่ ๔ ฝ่ายเลขานุการของ กรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาจะทำร่างเสร็จให้เรามารับตอน ๐๙.๐๐ นาฬิกา คือคณะอนุกรรมการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ ก็คิดว่าถ้าเผื่อจะให้ทำงานต่ออีกก็จะมาประชุมในวันที่ ๔ นั้น เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เสร็จแล้วจะให้ส่งต่อไทม์ หมายความว่าถ้าหากอยากจะให้ทำงานก็พร้อมที่จะมาทำในวันที่ ๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา และขณะเดียวกันก็จะได้รับฟังที่ท่านกรรมการทั้งหลายเอาบั้งนี้กลับไปอ่านที่บ้าน

ประธาน : ไม่มีปัญหาถ้าจะทำนะครับ ทำก็ได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : มาเก็บตกกันในวันที่ ๔

ประธาน : ได้ครับ ผมว่าจะทำอย่างนั้นอีกทีก็ได้ แต่ขอทางนี้นัดประชุมตอนบ่ายได้ไหม
นัดชุดเรา อนุกรรมการทำเราก็ต้องตรวจให้เขา เพราะกว่าจะได้ผมคิดว่า ๐๙.๐๐ นาฬิกา อาจจะได้
ด้วยซ้ำ ประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกาได้ ฉะนั้นเราคงปล่อยให้เขาดูแล้วเราก็ดูตอนบ่ายไหมครับ สัก ๑๓.๓๐
นาฬิกา แล้วทางเจ้าหน้าที่ต้องเตรียมหนังสือเซ็นเลย คงไม่เป็นไร ใช้หนังสือนี้ ตัดครั้งออก วันพุธที่ ๔
กรกฎาคม เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา แต่พวกนั้นให้เขามาเข้า ๆ

นายวัชรวิทย์ หงษ์ประภักดิ์ : ถ้าเราทำวันที่ ๓ ไม่ดีหรือครับ

ประธาน : ไม่ได้ครับ เขาแจกวันที่ ๔ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เขาประกาศแล้ว แล้ว
วันที่ ๓ เราเอาอะไรมาทำ เขาไม่เสร็จ เขาบอกแม้กระทั่งวันที่ ๔ ก็ยังบอกว่า ๐๙.๐๐ นาฬิกาอาจไม่ได้
วันนี้วันที่ ๒ แล้ว พรุ่งนี้วันที่ ๓

นายมานิจ สุขสมจิตร : อยากเรียนว่าปิ้งนี้กว่าจะได้มามันยากกว่าไปหาสวดศาล้านบาท

ประธาน : นี่ครับ ได้มา ๒๑.๐๐ นาฬิกา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อนุกรรมการ วันที่ ๔ ก็ไม่

ประธาน : ๑๐.๐๐ นาฬิกาจะสวยกว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : ๐๙.๓๐ นาฬิกาก็ได้ครับ

ประธาน : ผมว่าคุณไม่ได้หรอกครับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธาน กันเหนียวเอาสัก ๑๔.๓๐ นาฬิกา ไม่ดี
หรือคะ เพื่ออนุกรรมการไม่ทัน

ประธาน : ได้ครับ ผมไม่ขัดข้อง คือพูดความจริงมันดูแบบเดียว ทุกอย่างเกือบจะ
เรียบร้อยแล้ว และแม้กระทั่งเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ผมก็ยังว่าใช้ได้ แต่ว่าพวกอนุกรรมการเขาขยัน
ให้เขามา

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธาน แต่สิ่งที่เราพูดกันวันนี้อยากให้เสนอไปเลยนะครับ

ประธาน : แน่นนอน ผมเตรียมเซ็นอยู่แล้ว แล้วผมจะทำอย่างนี้ด้วยซ้ำ คือผมเซ็นนำแล้ว
รายการนั้น แต่ขณะเดียวกันผมจะโทรศัพท์บอกเขาเป็นการภายในก่อนว่าเราขอแก้ไขบ้าง เพราะว่า
หนังสือกว่าจะไปถึงดีไม่ตีไม่ทัน อย่างคราวที่แล้วผมก็ใช้วิธีโทรศัพท์บอกภายใน

นายมานิจ สุขสมจิตร : เพราะฉะนั้นตกลงว่าชุดใหญ่ประชุมวันที่ ๔ เวลา
๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธาน : ผมโทรบอกกรรมการยกร่างที่เขาไปยกร่างอยู่ที่ปรีณเสสตอนนี้

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : ที่ผมกราบเรียนถามคือหลังจากวันนี้ ก่อนถึงวันที่ ๔

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : ที่ผมกราบเรียนถามคือ หลังจากวันนี้ ก่อนถึงวันที่ ๔
๑๔.๐๐ นาฬิกา ถ้าคณะเรามีอะไรจะแก้ไขแจ้งทางเลขานุการก่อนได้ไหม

ประธาน : แจ้งไปก็ทำอะไรไม่ได้ครับ เพราะหนังสือฉบับนั้นเขาออกแล้ว ต้องไปพูดกัน
ในสภาวันที่ ๕ เพราะอันนี้แจ้งไปเขาแก้ร่างที่จะเสนอสภาได้ ขณะนี้นะครับ แต่ร่างฉบับวันที่ ๔ เขาพิมพ์
เป็นรูปเล่มเสนอสภา มันแก้ไม่ได้ เพียงแต่จะไปพูดกันในสภา ยกร่างเขาเห็นข้อบกพร่อง ถ้าเขาเห็นด้วย
ก็ไปเสนอ หรือแม้กระทั่งพวกเราเองไปเสนอได้ แต่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ที่จะดูรอบสุดท้ายนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วันที่ ๕ พอดูปรับแก้ แต่ว่าอาจจะไปพิมพ์ไม่ทัน วันที่ ๖
รับไปก่อน แล้วก็ปรับแก้สำคัญ ไม่มี ตกไป หรือมีอะไรอย่างนี้ ก็คงจะไปพิมพ์จริง ๆ เพื่อจะเผยแพร่
ประชาคมติ อันนั้นก็ไปเอาวันที่ ๕ วันที่ ๖ ไปปรับถ้อยคำได้

ประธาน : วันที่ ๕ จะประชุมปรับคำ แล้วคืนนั้นเขาพิมพ์ฉบับเต็ม วันที่ ๖ เสนอสภา
ฉบับที่เต็มที่ไม่มีการแก้แล้วให้สภารับหรือไม่รับ สภาก็คงจะรับ ถ้าไม่รับก็พ้นวันนั้น เพราะว่าเราถือว่า
เราทำดีแล้ว แล้วก็ใช้เวลาจัดพิมพ์ ๒ อาทิตย์ ตอนนี้จะทำต่อให้เสร็จ หรือเราจะทานอาหารก่อน

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมต้องขอเวลาไปอ่านก่อน เพิ่งได้รับเมื่อเช้านี้เอง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันไม่มีเวลาอ่านแล้วครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ใช้เวลาหลังทานข้าวมานั่งดูเรียงมาตราไปเลยก็ได้

ประธาน : อย่างนั้นดีกว่า ผมว่าเราควรจะทำให้เสร็จ ไม่ใช่ไม่ดู ตอนนี้นานข้าวสัก
๑๕ นาทีก็พอ แล้วมาดู

พักการประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

ประธาน : พอจะต่อได้นะครับท่านอนุกรรมการ เมื่อที่เราจบอยู่ที่มาตรา ๒๕๓ นะครับ
ขอไปเปิดประชุมภาคบ่ายนะครับ เมื่อที่เราจบอยู่ที่มาตรา ๒๕๓ จะมีอะไรเพิ่มเติมไหมครับท่าน

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มีครับ ท่านครับ ส่วนที่ ๓ หน้า ๑๓๑ ครับ เรื่องการถอดถอนจาก
ตำแหน่งครับ มาตรา ๒๖๑ บอกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด
มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกตินี้ครับ วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนได้นะครับ แล้วก็วรรคต่อมาบทบัญญัติ
วรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วยครับ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง
ผู้ตรวจการแผ่นดินและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วกรรมการสิทธิฯครับ

ประธาน : กรรมการสิทธิไม่ใช่กรรมการองค์การอิสระ มันเป็นกรรมการองค์การตาม
รัฐธรรมนูญนะครับ คือนี่จะเป็นหลักการแล้ว เราทำไม่ได้ มันไม่ใช่เรื่องถ้อยคำ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : มาตรา ๒๖๙ ท่านครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หน้า ๑๓๖ วรรคสุดท้ายครับ

ประธาน : มาตรา ๖๙ วรรคสุดท้ายนะครับ หลักเกณฑ์ครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : หลักเกณฑ์การยื่นอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยของ
ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ ที่ เकिनใหม่ครับ

ประธาน : ไม่เकिनครับ คำว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา คำหลังเป็นคำหนึ่ง คำว่า ที่ประชุม
ใหญ่ศาลฎีกา เป็นศัพท์ของเขา คือ นาย ก พุดง่าย ๆ ตามระเบียบไม่ได้ครับ ระเบียบที่ประชุมใหญ่กำหนด
ก็เลยไม่รู้ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างนี้ครับ คำว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เป็นองค์กร

ประธาน : เป็นนาย ก นี้ครับ ระเบียบที่นาย ก กำหนด

นายมานิจ สุขสมจิตร : เหมือนกับที่ประชุมใหญ่อธิการบดีเป็นองค์กรอันหนึ่ง

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมขอเสนอให้เปลี่ยน ที่ เป็น ซึ่ง ได้ไหมครับ

ประธาน : มันใช้อย่างนี้มาตลอดครับ ช่างในจะมีอีก มีอะไรอีกไหมครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผมขออนุญาตครับท่าน มาตรา ๒๕๔ วรรคสองครับ วรรคสอง
บรรทัดที่ ๓ ครับ

ประธาน : วรรคสองบรรทัดที่ ๓ เชิญครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย แล้วก็คำว่า โดย นั้นนี้วรรค
สี่กนิตหนึ่งครับ อันนี้ติดกันครับ

ประธาน : วินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่ง มันน่าจะไม่วั้นนะ ไม่รู้

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : วัั้นใหม่ครับ

ประธาน : ผมมีความรู้สึกว่ามันน่าจะวัั้น น่าจะวัั้นใหม่ครับ มันต่อกันนะ มันน่าจะไม่ต้องวัั้น ความมันต่อเชื่อมกันครับ เป็นความต่อเนื่อง ส่วนใหญ่คิดว่าคงไม่ต้องเติม มีอะไรอีกครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่มีแล้วครับ

ประธาน : ท่านอื่นครับ

นายสุพจน์ ไพบูลย์ : ไม่มีครับ

ประธาน : ทั้งหมดจนถึงมาตรา ๒๙๖ หรือครับ แน่ใจนะครับ ก็ โอ.เค. ไม่อย่างนั้น ท่านกรรมาธิการมีอะไรเพิ่มเติมใหม่ครับ นอกเหนือจากที่อนุกรรมาธิการว่าไว้ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : เรื่องของกฎหมายลูก ๓ ฉบับนี้ กรรมาธิการเราจะนำมาพิจารณาสักเมื่อไรครับ

ประธาน : ต้องถามพวกกรรมาธิการยกร่างนะครับ อนุกรรมาธิการยกร่าง คือต้องเรียนชี้แจงอย่างนี้ กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญได้ตั้งคณะอนุกรรมาธิการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ โดยแยกเป็น ๓ ชุด ชุด ๑ พรรคการเมือง กกต. เลือกตั้งและสรรหา เลือกตั้งอะไรครับ สว. สส. และสรรหา เลือกตั้ง สส. และการได้มาซึ่ง สว. นะครับ เขาก็แยกไปทำ แล้วก็ต้องเสนอกกรรมาธิการยกร่างซึ่งผมคาดหมายนะครับว่าเขาอาจจะต้องเสนอโดยที่ยังไม่จบก็ได้ ต้องเสนอเป็นส่วน ๆ ไป เมื่อเข้ากรรมาธิการยกร่าง ถ้าเข้าเป็นส่วนอย่างไรนี้ พอยกร่างผ่านแล้ว ผมคิดว่าก็ต้องขอให้ส่งให้อนุตรวจของเรา คณะเราเพื่อส่งอนุตรวจนะครับ ส่งเป็นทางการอย่างที่เข้ามาในเรื่องนี้ แล้วก็เมื่ออนุตรวจแล้ว เราก็ต้องประชุมพิจารณาอีกทีหนึ่ง เพื่อจะแจ้งกรรมาธิการยกร่าง ตัวกรรมาธิการเองก็คงจะประชุมไม่มากครั้งเท่าไร แต่อนุนี้อาจจะต้องมากหน่อย ทั้งหมดนี้อย่างที่เรียนแล้ว เข้าใจว่าคงจะต้องเสร็จเร็วพอสมควร เพราะว่าขั้นตอนสุดท้าย ผมเข้าใจว่าคงจะต้องเสร็จภายใน ๑๖ สิงหาคม ประมาณนั้นนะครับ ที่เรียบร้อยเลย เพราะว่า ๒๐ สิงหาคม คงต้องเสนอสภาเท่ากับให้ผ่านเห็นหน่อย เพราะว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนประหลาด เขียนว่า กรรมาธิการยกร่างนี้ยกร่าง แล้วกรรมาธิการยกร่างนี้เป็นผู้เสนอ สนช. ไม่ใช่สภานะครับ แต่มีอยู่ส่วนหนึ่งที่ไปพูดถึงสภาวันใดหนึ่ง สภาไม่ได้ทำอะไรเลย ก็เพื่อจะให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ วันที่ ๒๐ ซึ่งวันสุดท้ายของ ๔๕ วันนับแต่ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จ เพราะร่างรัฐธรรมนูญจะเสร็จวันที่ ๖ นับไปนี้ แล้วก็ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม เป็นวันสุดท้าย ก็ตั้งใจก็คือ คู่กันเป็นการภายใน คือ วันที่ ๒๐ เข้าจะประชุม สสร. เพื่อรับทราบผลประชามติ ถ้าหากมีอยู่แล้วและพิจารณาและผ่านเรื่องนี้ คุณอยู่แล้วก็เย็นนั้นทางนี้เขาส่งให้ สนช.

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : ท่านประธานครับ แล้วอนุที่ยกร่าง อนุของเราที่

พิจารณาเรื่องกฎหมาย ๓ ฉบับนี้ เราก็ต้องทำหน้าที่นี้จะเสนอแนะขึ้นไปให้ด้วยนะครับ

ประธาน : เราเสนอแนะยกร่างครับ โดยอนุทำแล้วก็ผ่านเรา ผ่านกรรมาธิการ ซึ่งอันนี้
ก็คงจะพยายามเร็วที่สุดที่จะทำได้ก็จะแจ้งครับ เราก็คงจะต้องทำอันนี้ไปอีกที่ เชิญท่านวินัส

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ท่านประธานผมถามเป็นความรู้ครับ บันทึกเจตนารมณ์
ในมาตราต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายในสภา เขาจะบันทึกตรงไหนครับ

ประธาน : เขามีกรรมาธิการบันทึกเจตนารมณ์อยู่ชุดหนึ่งครับ ซึ่งเขาก็จะมานั่งฟัง
อยู่เสมอ แต่สิ่งที่อยากจะเรียน อย่างที่ท่านเจิมศักดิ์พูด ท่านถูกนะครับ คือบันทึกเจตนารมณ์ที่พูด ๆ ไป
บางครั้งมันไม่ใช่เจตนารมณ์จริง ๆ มันเป็นความอยากต้องการของผู้พูด แต่บันทึกเจตนารมณ์จริง ๆ
ก็หมายความว่า ตัวบทจริง ๆ ที่ตกลงกันไปแล้วนี้ถ้ามันยังมีความหมายคลุมเครือ หรืออาจจะหมายถึงอะไร
นี้จะบันทึกเจตนารมณ์ว่าคำนั้นให้หมายถึงอะไรบ้างนะครับ แต่ไม่ใช่ว่าใคร ๆ เสนอบอก บันทึกเจตนารมณ์
จะใส่เสมอไปครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาตเรียนถามว่า กฎหมายเลือกตั้ง สส. กับเลือกตั้ง
ให้ได้มาซึ่ง สว. นี้จะเป็นฉบับเดียวกันไหม

ประธาน : ฉบับเดียวครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มันจะไม่ยุ่งหรือครับ

ประธาน : คงไม่ยุ่งหรือครับ แล้วก็ ๓ ฉบับ คือ ฉบับหนึ่งก็พรรคการเมือง
ฉบับหนึ่งคือ คณะกรรมการการเลือกตั้ง อีกฉบับหนึ่งคือ เรื่องเกี่ยวกับการได้สมาชิกสภา ท่านมานิจอยู่ใน
ชุดไหน

นายมานิจ สุขสมจิตร : ชุดยกร่างกฎหมายเลือกตั้ง

ประธาน : เลือกตั้งอันนี้ คือ ๒ อย่างนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : กำลังจะอธิบายอย่างนี้ว่า ช่วงที่แล้วมานั้นกรรมาธิการส่วนใหญ่
อยู่ในกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็ไม่มีเวลาที่จะทำงาน เพิ่งจะมีเวลาหลังวันที่ ๑๑ มิถุนายนที่ผ่านมา
นี้เอง หลังจากที่ทำยกร่างรัฐธรรมนูญแล้วเสนอเข้าสภา แล้วก็มีความตอนนั้น แต่ในช่วงเวลาที่เราระชุม
อภิปรายแปรญัตติกันในสภานั้น บางครั้งประชุม ๆ ไป ก็ต้องเลิก เพราะทางนี้จะลงมติ ก็ไม่ได้ทำงาน
กันอย่างเต็มที่ ก็เพิ่งจะมาประชุมกันเมื่อไม่นานนี้เองครับ

ประธาน : แต่บางที่ไม่รู้อะไรเลย ก็มีนะครับ มติที่กรรมาธิการยกร่างแพ้ไปหลายอัน
ที่เพราะว่าทางนี้ไปทำงาน เชิญครับ ท่านมีอะไร

นายมานิจ สุขสมจิตร : ยังไม่ลงมาตราใหม่ครับ

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไร ถือว่าเราไม่มีอะไรแล้ว เราปิดประชุม หลังจากนั้นเป็นการ

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันจันทร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

บัญชีญา ๙/๔

คุยกันแล้วกันนะครับ จะขอนัด ๑๕.๐๐ นาฬิกา ดูเป็นครั้งสุดท้ายครับ มะรืนนี้เป็นวันที่ ๔ ครับ เพราะว่าวันที่ ๔ เข้า ยกร่างจะเสนอร่างให้ สสร. ทุกท่านนะครับ ฉบับสมบูรณ์ของท่านนะครับ ฉะนั้นซึ่งอาจจะมี การเปลี่ยนแปลงจากนี้นิดหน่อย เราอาจจะมาคุยอีกครั้งหนึ่งว่ามีอะไรที่ขาดตกบกพร่องไหม เพราะสามารถ พูดในสภาได้ ถ้อยคำนะครับ เราจะคุยอีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : จะเล่าความคืบหน้าให้ท่านประธานฟังนิดหนึ่ง เรื่องกฎหมาย เลือกลง คือ ได้คุยกันหลักการว่าจะมีอะไร ๆ อย่างไรบ้าง สัปดาห์หน้าคงจะลงมาตรา เมื่อลงมาตราแล้ว ผมคิดว่าคณะตรวจร่างของคุณวิจิตรคงจะขอมาดูแบบที่เราทำรัฐธรรมนูญ ทำคู่ขนานกันไปได้นะครับ

ประธาน : ผมว่าทางที่ดีอย่างที่ว่า ถ้าติดต่อเป็นการภายในนะครับ พออนุกรรมการ ยกร่างทำเสร็จแล้วเป็นส่วน ๆ ก็ส่งให้อนุกรรมการตรวจร่าง แต่ในขณะเดียวกันมันยังไม่ใช่ เพราะยังต้อง เสนอกรรมการยกร่างอีกชั้นหนึ่ง แต่ว่าการดูไปพร้อม ๆ กันจะช่วยให้ ทางโน้นแก้ไขอะไรเราก็ได้ดูได้อีกที่ ง่าย ๆ ถ้าอย่างนั้นในเรื่องของการประชุมเราปิดนะครับ ใครอยากจะคุยกันเรื่องอื่นก็เชิญครับ ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข